

SREDA, 7. APRIL 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 14.35)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razgllašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 25. marca 2010, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Pred desetimi dnevi so teroristi v Moskvi ubili več ljudi. Delimo bolečino z družinami žrtev in upamo, da bodo tiste, ki so odgovorni za te napade, hitro našli in jim sodili. Evropski parlament obsoja in je vedno obsojal takšna nasilna dejanja.

Danes beležimo 70. obletnico izdaje Stalinovega ukaza o poboju 20 000 poljskih vojaških oficirjev. Bili so vojni ujetniki, ki so jih zajeli po napadu ZSSR na Poljsko septembra 1939. V zadnjem parlamentarnem obdobju so poslanci lahko videli film „Katyń“, ki govori o teh dogodkih. Prejšnji petek je bil prvič predvajan na javni ruski televiziji. Predsednika vlade Poljske in Ruske federacije sta se danes, 7. aprila, prvič skupaj poklonila žrtvam zločina v Katyńu. Ta pomemben korak na poti poljsko-ruske sprave in tudi sprave na vzhodu je tudi znak celotni Evropi in naslednja stopnja sprave vzhodnega in zahodnega dela našega kontinenta, kar si vsi želimo.

(Aplavz)

Rad bi vas tudi obvestil, da bo na današnjem plenarnem zasedanju Evropsko komisijo zastopal gospod Šefčovič. Gospod Barroso se ga danes ne more udeležiti zaradi pomembnih družinskih razlogov.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje

Predsednik. – Zapisnik seje z dne 25. marca 2010 in dokumenti, ki so bili sprejeti, so na voljo na vpogled. Zapisnik je bil sprejet.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Gospod predsednik, spomnili ste se žrtev napadov v Rusiji.

Pred kratkim je prišlo do terorističnih napadov tudi v Iraku, Afganistanu in Pakistanu, državah, ki so – kot Rusija – zunaj Evropske unije. Mislim, da je edino prav, da se spomnimo tudi teh žrtev.

Predsednik. – Prav imate, gospod Speroni. Strinjam se. S temi uvodnimi besedami se v Evropskem parlamentu navezujemo tudi na takšne dogodke, ki se dogajajo po vsem svetu. Vseh žrtev se spominjamo z veliko bolečino. Obenem pa sočustvujemo z družinami in prijatelji žrtev ter z državami, kjer se te stvari dogajajo. Toda to je bil izjemen primer, kajti take stvari se v Rusiji dolgo niso dogajale. Zato sem to omenil. Vendar imate povsem prav, gospod Speroni. Ne smemo pozabiti, da je vsak teden po vsem svetu mnogo takšnih primerov, ki povzročajo velike skrbi. Zato je naše delo v Evropi, v Evropski uniji, tako smiselno in zato smo lahko veseli, da smo lahko rešili mnoge tovrstne težave v naši Evropi, čeprav vseh še ne. Hvala, gospod Speroni, ker ste me opozorili na to. Hvala lepa.

4. Zaključki Evropskega sveta (25.–26. marec 2010) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije: Zaključki Evropskega sveta z dne 25.–26. marca 2010.

Herman Van Rompuy, predsednik Evropskega sveta. – Gospod predsednik, poslanci, dragi kolegi, danes vam poročam o prvem uradnem zasedanju Evropskega sveta, ki sem mu imel čast predsedovati.

Kot veste, je bila na dnevnem redu zasedanja naša gospodarska strategija za Evropo 2020 in naša strategija za globalna pogajanja o podnebnih spremembah. Ta dnevni red je bil dopolnjen, ker je bilo treba nujno – že drugič v dveh mesecih – obravnavati razmere v Grčiji in s tem povezana vprašanja evrskega območja. Dovolite mi, da začnem z zadnjo točko.

Pred zasedanjem Evropskega sveta se je precej razpravljalo o tem, kako, v kakšnih okoliščinah in kdo bi moral zagotoviti finančno podporo grški vladi, če bi bila potrebna. Pred našim srečanjem so bila mnenja zelo raznolika. To ni neobičajno v zgodovini Unije, zlasti ko je toliko na kocki – ključno je, da smo dosegli sporazum. Sposobnost Unije, da najde kompromis, je nedotaknjena. Ključna je za naš obstoj.

V primeru številnih dvostranskih stikov med državami članicami in mano so zaključki srečanja ministrov evrskega območja 15. marca, predlogi Komisije o posojilih državam članicam in intenzivna pogajanja med Francijo in Nemčijo pomagali tlakovati pot do kompromisa, ki je sprejemljiv za vse.

Skical in predsedoval sem srečanju voditeljev držav in vlad držav evrskega območja ter jim predstavil osnutek izjave, ki je bila po spremembah sprejeta soglasno.

O delih besedila, za katere je pristojen Evropski svet, je razpravljal in jih potrdil sam Evropski svet. Tudi Evropska centralna banka se je strinjala.

V izjavi smo potrdili, da morajo vse članice evrskega območja voditi zanesljive politike v skladu z dogovorjenimi pravili in se morajo zavedati skupne odgovornosti za gospodarsko in finančno stabilnost območja.

Povsem podpiramo prizadevanja grške vlade in pozdravljamo dodatne ukrepe, najavljene 3. marca, ki zadostujejo za varovanje proračunskih ciljev za leto 2010. Te ukrepe je zahteval neuradni Evropski svet 11. februarja.

Na podlagi uvedenega mehanizma solidarnosti smo pripravljeni, če bi se tržno financiranje izkazalo za nezadostno, da posežemo in zagotovimo podporo prek dvostranskih posojil iz držav članic evrskega območja, organiziranih na evropski ravni, v sodelovanju z Mednarodnim denarnim skladom.

Mehanizem spoštuje Pogodbe in izpolnjuje skupni dogovor držav članic, Komisije in Centralne banke. Zato grški vladi ni bilo treba zaprositi za finančno podporo, toda razmere bomo še naprej zelo pozorno spremljali.

Naj povem samo, da je sodelovanje MDS sprva povzročilo nekaj zadržkov, saj bi se lahko zdelo, da gre za zunanjo podporo, ker evrsko območje ne more samo rešiti svojih notranjih težav. Po razmisleku pa je prevladalo mnenje, da Mednarodni denarni sklad konec koncev do neke mere prejema evropska sredstva, zakaj torej evropske države ne bi mogle črpati iz lastnih sredstev? MDS smo ustanovili in financirali točno za ta namen in nenavadno bi bilo, če ne bi izkoristili njega in njegovih strokovnjakov. Tesno sodelovanje z MDS se je torej zdelo sprejemljivo, predvsem v operaciji, ki zajema večino dvostranskih evrskih posojil.

Še dva vidika izjave sta povzročila veliko pripomb.

Prvič, Evropski svet želi potegniti nauk iz te krize. Zato je oblikoval delovno skupino v moji pristojnosti. Ta delovna skupina bo vzpostavljena v tesnem sodelovanju s Komisijo in njeni člani bodo predstavniki držav članic, rotirajočega predsedstva in Evropske centralne banke. Svoje zaključke bo predstavila do konca letošnjega leta. Končne politične odločitve bo sprejel Evropski svet. To delo bo imelo veliko prednost. Grški primer je izpostavil omejitve obstoječega mehanizma davčnega nadzora v evrskem območju. Preučiti moramo vse možne načine, da okrepimo davčno disciplino, in predlagati okvir za reševanje krize. Nujno je, da okrepimo naše mehanizme. Katera pravna besedila bo na koncu treba spremeniti, ostaja odprto vprašanje, ki ga je treba preučiti, ob tem pa se moramo zavedati različnih postopkov, ki bi bili potrebni za spremembo raznih pravnih instrumentov.

Delovna skupina mora obravnavati dva vidika težave, ki ju odraža nedavna kriza: odgovornost – kako preprečiti, da bi ponovno prišlo do takšne proračunske nediscipline, – in solidarnost – kako se izogniti improvizaciji, če se finančna kriza sčasoma ponovno pojavi v kakšni državi članici.

Grški primer je tudi pokazal, da je treba preučiti vprašanje razhajanj v konkurenčnosti znotraj evrskega območja in Unije, o čemer smo sprožili razpravo, ki se bo nadaljevala junija, in ki predstavlja vidik gospodarstva evrskega območja, ki smo mu posvetili premalo pozornosti. Brez dodatne ekonomske konvergence bomo ogrozili skupno valuto in skupni trg. Ta razprava je ključnega pomena. Proračunska disciplina ne zadostuje. Za proračunskimi težavami ležijo gospodarske težave.

Druga zadeva, ki je povzročila pripombe, je bil odstavek, v katerem smo navedli, da „bomo spodbujali intenzivnejše usklajevanje gospodarskih politik v Evropi. Menimo, da mora Evropski svet izboljšati gospodarsko upravljanje Evropske unije, zato predlagamo, da se poveča njegova vloga pri gospodarskem usklajevanju in pripravi strategije Evropske unije za rast.“

Nekateri so imeli pripombe na dejstvo, da francoska različica te izjave omenja „*gouvernement économique*“ namesto „*governance*“. Naj povsem razjasnim, da tu ne gre za nobeno razhajanje pri tem, kar želimo doseči. V celoti želimo izkoristiti Evropski svet kot organ, v katerem lahko usklajujemo instrumente Unije in nacionalne instrumente, da izboljšamo našo gospodarsko storilnost. Evropski svet ni ne izvršilna ne zakonodajna oblast Unije. Skladno s Pogodbo je poslanstvo Evropskega sveta zagotoviti spodbudo in smernice za politično usmeritev Unije. To velja tudi za gospodarsko politiko. Temu je bila posvečena večina zasedanja Evropskega sveta, ko smo pregledovali strategijo Evropa 2020.

V zvezi s tem lahko poročam o neprekinjenem napredku, za katerega si bomo prizadevali tudi na junijskem zasedanju Evropskega sveta. Na podlagi predlogov Evropske komisije – in na tej točki bi se rad poklonil delu predsednika Barrosa – smo že opredelili pet ključnih ciljev, na katere se moramo osredotočiti v svojih prizadevanjih:

Prvič, zagotoviti 75-odstotno stopnjo zaposlenosti, tudi z večjo udeležbo mladih, starejših delavcev in nizkokvalificiranih delavcev ter boljšim vključevanjem zakonitih priseljencev;

Drugič, izboljšati pogoje za raziskave in razvoj, zlasti povečati celotni delež javnih in zasebnih vlaganj v tem sektorju na 3 % BDP;

Tretjič, potrditi in vključiti v našo gospodarsko strategijo cilje v zvezi s podnebnimi spremembami, katere smo se že zavezali doseči do leta 2020;

Četrtič, izboljšati raven izobrazbe, zlasti s prizadevanji, da bi zmanjšali stopnje osipa v šolah in da bi povečali delež prebivalstva s terciarno ali enakovredno izobrazbo;

In na koncu spodbuditi socialno vključenost, zlasti z zmanjšanjem revščine.

Na področju teh ciljev moramo opraviti več dela, predvsem z oblikovanjem ustreznih kazalnikov – in države članice morajo zdaj opredeliti nacionalne cilje, ki se bodo razlikovali glede na razmere v posamezni državi. Nekateri izmed teh ciljev odraža zakonodaja EU, medtem ko drugi niso regulativne narave, vendar predstavljajo skupna prizadevanja prek mešanice ukrepov na nacionalni ravni in ravni EU.

Zadnja dva izmed teh petih ciljev – izobrazba in socialna vključenost – sta povzročila nekaj pripomb. Seveda predstavljata ključna vidika tistega, kar smo poimenovali „evropski model“ družbe, kjer tržne sile blažita socialna zaveza in dejansko okoljska ozaveščenost. Toda nekateri so izpostavili, da je izobrazba dejansko nacionalna in v mnogih državah celo podnacionalna ali regionalna odgovornost. To je res – in nobene namere nimamo spremeniti tega dejstva. Gre za potrebo, da morajo vse ravni vlade sodelovati pri naši skupni strategiji, pri čemer mora vsaka prevzeti svoj delež odgovornosti v naših skupnih prizadevanjih.

Kar zadeva socialno vključenost in zmanjšanje revščine, so nekateri rekli, da je to rezultat in ne sredstvo. To bo rezultat naših prizadevanj in ne instrument. Čeprav razumem to trditev, je socialna vključenost po Lizbonski pogodbi v pristojnosti Unije in je tudi ključen instrument za izboljšanje naše skupne gospodarske storilnosti kot tudi za zagotovitev javne podpore temu, kar želimo doseči. Ujema se z gorečo željo ljudi, da bi bilo naše gospodarstvo pošteno. Zanimarjamo jo na lastno odgovornost.

Poleg opredelitve teh petih ciljev – na katerih bo treba še naprej delati – je Evropski svet poudaril, da je potreben hiter napredek pri krepitvi finančne ureditve in nadzora tako znotraj Unije, kjer Evropski parlament čaka pomembno delo glede finančne ureditve, kot v mednarodnih forumih, kot je G20, da se zagotovi enakovredne pogoje na svetovni ravni.

Predvsem je potreben napredek v zvezi z vprašanji, kot so kapitalske zahteve, sistemske institucije, finančni instrumenti za krizno upravljanje, večja preglednost trgov izvedenih finančnih instrumentov, preučitev posebnih ukrepov v zvezi z instrumenti zamenjave kreditnega tveganja državnih obveznic ter izvajanje mednarodno dogovorjenih načel glede nagrad v sektorju finančnih storitev. Komisija bo v kratkem predstavila poročilo o možnih inovativnih virih financiranja, kot je globalna obdavčitev finančnih transakcij ali bank. Najti moramo rešitve, da ne bo mogoča nova finančna kriza, vendar se moramo lotiti tudi moralne krize, iz katere je izviral.

Evropski svet je nato razpravljal o podnebnim spremembah in o preusmeritvi naših prizadevanj po Kopenhavnu. Globalen in celovit pravni dogovor je še vedno edini učinkovit način za uresničitev dogovorjenega cilja, da se svetovna temperatura ne zviša za več kot 2 °C. Strinjali smo se, da bomo še naprej ambiciozni in konstruktivni, kar zadeva mednarodna pogajanja, toda dogovorili smo se tudi o postopnem pristopu, oprtem na kopenhavski dogovor. Zaveze glede zmanjšanja emisij ne zadostujejo za izpolnitev ključnega cilja 2 °C. Pogajanjem je treba dati nov zagon. Na naslednjem srečanju v Bonnu bi bilo treba določiti načrt za nadaljevanje pogajanj. Na konferenci COP-2 v Cancunu bo treba sprejeti konkretne odločitve in obravnavati preostale vrzeli. Unija in njene države članice bodo izpolnile svojo zavezo, da bodo v obdobju 2010–2012 zagotovile 2,4 milijarde EUR na leto za financiranje hitrega začetka ukrepanja, poleg tega pa smo še vedno zavezani, da bomo do leta 2020 skupaj zbrali 100 milijard USD na leto, da bi pomagali državam v razvoju v boju proti podnebnim spremembam.

V tem okviru smo imeli razpravo o tem, kako nasloviti ključne partnerje v svetu, ki jo je začela podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Cathy Ashton, katere zadevna analiza je bila dobro sprejeta.

Ta vprašanja bomo izpostavili ne le v postopku Združenih narodov, temveč tudi v drugih okoljih, da bi pomagali ustvariti potreben zagon. Opravljali bomo tudi interno delo. Imeli bomo usmerjeno razpravo v Evropskem svetu o energetski politiki in o tem, kako preiti v smer učinkovitega nizkoogljičnega gospodarstva, pri čemer bomo raziskali vse njegove vidike, vključno z varnostjo oskrbe.

Gospod predsednik, poslanci, lahko sklenem, da je Evropski svet dosegel očiten napredek ter se izognil gromozanskim in škodljivim pastem, zaradi katerih bi lahko precej nazadovali.

Zanimivo je, da so nekateri mojo vlogo v tem procesu označili zgolj kot vlogo gledalca, spet drugi pa so me obtožili, da sem diktator, ki si želi prigrabiti vpliv. Naj vam zagotovim, da nisem ne eno ne drugo. Stalni predsednik Evropskega sveta mora biti posrednik in oblikovalec soglasja v instituciji, ki lahko deluje samo tako, da najde potrebne in dovolj ambiciozne kompromise.

Upal sem, da bom kot stalni predsednik Evropskega sveta imel lažji začetek. Prihodnji dve leti bosta težki. Povsem se zavedam, da je najhujši del recesije mimo, težave pa ne.

Na prvotno finančno krizo smo se odzvali učinkovito, toda pogosto je težje ohraniti enotnost in posledično ukrepati, ko nevihta mine. To pomeni, da v naslednjih dveh letih ne more biti vse po starem. Enako bo veljalo za Evropski parlament.

Maroš Šefčovič, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, prejšnji mesec se je moral Evropski svet ukvarjati s pomembnim dnevnim redom v zelo zahtevnih okoliščinah. Po intenzivni in resni razpravi se ni le dogovoril o bistvu predlogov Komisije za strategijo Evropa 2020 za rast in delovna mesta, temveč se je tudi odločil za mehanizem, da bi zagotovil finančno stabilnost v evrskem območju, ki lahko zagotovi finančno podporo Grčiji, če bi bilo to potrebno.

Toda bodimo odkriti. Le malokdo bi predvidel takšen izid. Glede na vlozek so se mnenja držav članic pomembno razhajala vse do začetka zasedanja Evropskega sveta, tako o kratkoročnem vprašanju mehanizma za finančno stabilnost kot o srednjeročnem vprašanju strategije Evropa 2020. Naj na kratko pojasnim, kako je bila dosežena rešitev in kaj to pomeni s stališča Komisije. Začel bom z mehanizmom za finančno stabilnost in nato prešel na strategijo Evropa 2020.

Kar zadeva mehanizem za finančno stabilnost, je resnica, da smo se gibal na nezarisanem ozemlju. Toda bodimo odkriti še o nečem. Treba je bilo začrtati nov odziv na nov izziv in bilo je nepredstavljivo, da odziva ne bi bilo. Vprašanje ni bilo, ali odziv bo. Vprašanje je bilo, ali odziv lahko je in ali mora biti. Kot sem dejal, sprva ni bilo soglasja med državami članicami v zvezi s tem. Pogajanja so potekala kar nekaj časa, vendar se pred zasedanjem niso zaključila – ne o načelu ne o podrobnostih mehanizma.

Zato sta Komisija, natančneje predsednik Barroso in komisar Rehn, prevzela pobudo s prizadevanji za doseg soglasja v kombinaciji z zagovarjanjem v javnosti, da bi državam članicam pomagala, da se združijo pri naših skupnih interesih. Po eni strani je Komisija ves čas zelo aktivno delala z državami članicami v evrskem območju pri oblikovanju ustreznega mehanizma. Komisija je zagotovila zlasti, da se vsak mehanizem umesti v kontekst Skupnosti. Po drugi strani pa je 10 dni pred Evropskim svetom Komisija večkrat pozivala k odločitvi, da bi tak mehanizem temeljil na dveh ključnih načelih: na stabilnosti na eni strani in na solidarnosti na drugi. Če se spomnite naše razprave pred Evropskim svetom: to sta tisti dve načeli, h katerima ste vsi pozivali.

Vsi veste, da so bili potrebni trajno delo in zapletena pogajanja za dosego rešitve, ki se je na koncu izkazala za sprejemljivo. V osnovi temelji na mehanizmu evrskega območja, ki ga je zagovarjala Komisija, obenem pa zagotavlja tudi sodelovanje MDS. Zdaj imamo delujoč mehanizem, ki je pripravljen na uporabo. Gre za preudarno varnostno mrežo. To smo potrebovali in to smo dobili.

Komisija je zadovoljna s končno obliko mehanizma. Morda res ni popoln. Vsekakor mu zaenkrat ni enakega, čeprav je bil oblikovan strogo v skladu s Pogodbami. Njegove osnovne lastnosti pa zajemajo bistvo. Institucije ohranijo vlogo sprožitelja mehanizma. Ustrezno je bilo poskrbljeno za vključenost MDS v okviru evrskega območja.

Obenem je Evropski svet naznanil, da bo delovna skupina globlje preučila mehanizme za reševanje takšne krize. Njeno posebno obliko pojasnjuje njen zapleten delokrog, ki izhaja iz dolgoročnega vidika in omogoča obsežno razpravo o vseh mogočih možnostih, pri čemer morebitne spremembe Pogodb niso izključene. Takšna temeljna razprava je seveda pomembna in glede na to bo Komisija že to pomlad uvedla ukrepe za izboljšanje usklajevanja v evrskem območju. Za to bomo uporabili nove priložnosti, ki so že predvidene v Lizbonski pogodbi. Komisija ve, da se Parlament strinja, da je veliko bolje predvideti potrebo po usklajevanju predčasno in imeti prave mehanizme že uvedene, ko je to potrebno.

Naj zdaj preidem na razpravo o strategiji Evropa 2020. Tu smo že razpravljali o nujnosti našega delovanja, potrebi po spodbujanju družbe k spremembam našega pristopa in ključni vlogi EU pri uspešnem preoblikovanju našega gospodarstva.

Za izpolnitev bodo potrebna skupna prizadevanja zainteresiranih strank na vseh stopnjah. Vsi vemo, da močna, jasna sporočila ljudem omogočijo, da se zberejo zaradi nečesa, zato so konkretni cilji in prožne pobude, ki se predlagajo za te strategije, tako pomembni. Ponazarjajo našo skupno evropsko ambicijo in zagotavljajo točko, okrog katere se lahko oblikujejo skupna prizadevanja. Vemo, da če nam jih uspe skupaj doseči, bo Evropa povečala svojo konkurenčno prednost, Evropa bo ohranila svoj način življenja in Evropa bo okrepila svoj položaj svetovnega akterja. Zato je zelo pomembno tudi poudariti, da bo to preizkus, kako zelo so se države članice pripravljene zavezati k nacionalnim ukrepom pri izvajanju skupnih ciljev.

Po tem zasedanju Evropskega sveta imamo zdaj točne podatke o zaposlenosti, raziskavah in razvoju in tudi o podnebnju in energiji. Komisija meni tudi, da je bil primer za cilj na področju izobraževanja sprejet in da smo lahko prepričani, da bodo tudi v zvezi s tem določeni konkretni cilji – v smislu predlogov Komisije –, upamo, da že junija.

Rad bi povedal nekaj o cilju, o katerem je tekla najbolj intenzivna razprava, namreč o ukrepu proti revščini. Veste, da mnoge države članice še niso prepričane, da je opredelitev cilja v zvezi z revščino naloga naše Unije. Tudi stališče Komisije o tej zadevi je zelo jasno.

Prvič, vsak, ki je prebral določbe Pogodbe o socialni politiki, ve, da je povsem napak reči, da mora biti ta zadeva rezervirana samo za države članice.

Drugič, Komisija zavrača domneve, da na tem področju ne more biti smiselnega cilja. Še naprej bomo pilili jasen in metodološko trden pristop, ki smo ga omenili. Komisija je prepričana, da bo soglasje o njem mogoče doseči do junija.

Tretjič, vedno se moramo zavedati tveganja, da je lahko videti, kot da našo Unijo bolj skrbijo banke in podjetja kot pa delavci in družine. Komisija je odločena zagotoviti, da to ni res. Cilj v zvezi z revščino bi dal jasen signal, da gre v EU za priložnosti za vsakogar v družbi, tudi najbolj na rob odrinjene in najranljivejše ljudi. In kot je Komisija večkrat izjavila, vprašanja revščine ni mogoče rešiti samo s politiko zaposlovanja. Politika zaposlovanja je nadvse pomembna, toda nikoli ne more doseči vseh sektorjev družbe. Kaj pa otroci? Kako boste obravnavali upokoјence? Kakšne rešitve iščemo, če bo prišlo do marginaliziranih skupnosti?

Zato vam lahko zagotovim, da bo Komisija še naprej vršila pritisk, da cilj v zvezi z revščino ostane najpomembnejša prednostna naloga. Pri tem bomo seveda upoštevali razdelitev pristojnosti, kot določajo pogodbe. Vse naše vodilne pobude so zasnovane tako, da ukrepi na ravni Evropske unije dopolnjujejo te ukrepe držav članic. Pri Evropi 2020 ne gre za to, da ena raven deluje na račun druge. Gre za to, da se doseže, da vse ravni delujejo dobro in skupaj kot celota.

V naslednjih nekaj mesecih bo razprava vse bolj prehajala na raven držav članic, ko bodo cilji celotne EU preneseni v nacionalne cilje. Prosil bi vas, da v celoti sodelujete v tej razpravi in pojasnite, da ne gre za centralno vsiljeni diktat. Gre za skupen pristop k skupnim težavam in ustvarjalno uporabo evropske

razsežnosti za spodbujanje držav članic, da svoja prizadevanja za preoblikovanje gospodarstev še nekoliko povečajo.

Še zadnja beseda o drugih vprašanjih, o katerih se je razpravljalo na zasedanju Evropskega sveta.

Med večerjo je Evropski svet razpravljal o prihajajočem vrhu G20 na podlagi uvodnih pripomb predsednika Barrosa. Kot veste, nimajo vse države članice EU svojega predstavnika v G20. Komisija je delovala in je odločena še naprej delovati kot skrbnik splošnega evropskega interesa. Zdaj, ko neposredni vpliv finančne krize blede, se G20 srečuje z izzivom, da ohrani zagon za skupen pristop k vprašanju politike, ki se jih je treba lotiti, če želimo, da svet stopi iz te krize v boljšem stanju.

Komisija meni, da mora Evropska unija še naprej delovati kot gonilna sila te ambicije. Bližajoči se vrh v Torontu mora zagotoviti jasno sporočilo skupine G20 o izhodni strategiji v podporo okrevanju – takšno, v kateri vsa največja gospodarstva odigrajo svojo vlogo. Poudariti mora tudi, da bi zaključek pogajanj v Dohi izjemno spodbudil svetovno gospodarstvo. Najpomembnejše pa je, da mora vztrajati pri reformi finančnega trga: še naprej moramo pritiskati na naše mednarodne partnerje, da zagotovijo pravočasno in skladno izvajanje zavez G20.

V tem smislu je bilo poudarjeno, da bo naše sporočilo najmočnejše, če lahko rečemo, da je EU naredila svojo domačo nalogo. Zato mora biti naš cilj pred Torontom dogovor o ključnih zadevah glede ureditve finančnih storitev, namreč zadevah upraviteljev alternativnih investicijskih skladov in bančnega kapitala, slavne direktive o kapitalskih zahtevah III. Seveda je nujen dogovor o svežnju za nadzor, da se lahko organi vzpostavijo in začnejo delovati z letom 2011. Komisija ni nikoli skrivala svojega razočaranja nad tem, kako veliko zmanjšanje pooblastil organov je predlagal Svet, in s tem ogrozil njihovo učinkovitost. Zdaj razpravljate o svežnju, kar predstavlja priložnost za ponoven skupen razmislek, upoštevajoč tudi izkušnje iz preteklih nekaj mesecev.

Predsednik Barroso je omenil tudi breme okrevanja bank in ponovno potrdil naklonjenost Komisije novim instrumentom, vključno z dajatvami na banke, ki bi bile namenjene za sredstva za resolucije. Poleg tega smo govorili o izvedenih finančnih instrumentih, zlasti o težavi nezavarovanih poslov kreditnih zamenjav državnih obveznic. Poudaril je, da Komisija to temeljito preučuje in razmišlja o potrebnih novih ukrepih za prodajo na kratko poleg strukturne reforme trgov izvedenih finančnih instrumentov, za katero si že prizadevamo prek zakonodaje in ki vam jo bomo predstavili junija in kasneje letos.

Evropski svet je pozornost namenil tudi podnebnim spremembam, pri čemer je podprl glavna sporočila iz sporočila Komisije. Države članice so se strinjale, da to ostaja na vrhu seznama naših izzivov. To pomeni, da je treba ohraniti zagon prizadevanj na mednarodni ravni – veste, da to ni vedno preprosto. Toda imamo pravo odskočno desko. Imamo rezultate ukrepov v EU. In Evropski svet je ponovno potrdil zavezo EU za financiranje hitrega začetka ukrepanja, da bi pomagali državam v razvoju.

Zdaj moramo biti odločni in dosledni. Odločni, ko si prizadevamo in utemeljimo svoje prepričanje pred ključni partnerji po vsem svetu, ob pojasnilu, zakaj ne smemo dopustiti, da bi se naše ambicije zmanjšale. Komisija priznava, da si Parlament že prizadeva na tem področju. Kot veste, se je moja kolegica komisarka Connie Hedegaard že vključila v program dosega.

V svoji zavezi k učinkovitemu mednarodnemu sporazumu moramo biti dosledni, če so drugi najpomembnejši akterji pripravljeni sodelovati. Moramo utrditi napredek, dosežen pri kopenhavskem dogovoru.

Če povzamem, Komisija je Evropskemu svetu zagotovila velik prispevek, prvo uradno zasedanje pod uspešnim predsedovanjem stalnega predsednika Evropskega sveta, Hermana Van Rompuyja. Rad bi mu čestital za uspešno predsedovanje v teh zelo težkih razmerah in zapletenih okoliščinah.

Veselimo se intenzivnega dela v naslednjih mesecih, zlasti do junijskega zasedanja Evropskega sveta, z vami v tem parlamentu in španskim predsedstvom v sektorskih sestavah Sveta. To delo mora začrtati pot za dinamično in osredotočeno EU, ki je pripravljena na izzive naslednjega desetletja.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, gospod Van Rompuy, podpredsednik Komisije Šefčovič, na zasedanju Evropskega sveta so prevladovala težave v evrskem območju in strategija EU 2020, katere namen je Evropo postaviti nazaj na pot rasti in delovnih mest za naše državljane. Vsi voditelji držav in vlad so pristali, da bodo okrepili evropsko strukturo gospodarskega upravljanja, in se zavezali k mnogo intenzivnejšemu usklajevanju gospodarske politike v Evropi. To se zdi obetavno. Lahko bi bil celo zgodovinski trenutek v evropskem povezovanju, toda zaenkrat je predvsem obetavno. Ključno je, kako bo to uveljavljeno v naslednjih mesecih in letih. Konec koncev, kar zadeva naše državljane v Evropski uniji, obljube ne štejejo. Edino, kar je pomembno za naše državljane, so rezultati.

Predsednik Van Rompuy, v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov bi rada pohvalila vašo predanost. Dobro ste začeli kot prvi stalni predsednik Evropskega sveta in vi imate pomembno nalogo nadaljnega preoblikovanja Evropskega sveta v organ z dejansko politično zavezo za gospodarsko upravljanje Evropske unije. Zato se veselimo vaših rezultatov in rezultatov vaše delovne skupine in smo prepričani, da boste zaradi svoje predanosti in vztrajnosti kos nalogi. Nuja je velika in potrebni sta odločnost in energija. Zato vas pozivam, da pridete na razpravo o rezultatih delovne skupine tudi v ta parlament in da o tem z nami razpravljate. Naloga je zelo obsežna; zato je tako pomembno, da sodelujete z Evropsko komisijo in tudi z Evropskim parlamentom kot predstavnik državljanov Evropske unije.

Pričakujemo, da boste v celoti spoštovali našo institucionalno vlogo in nas aktivno vključili v zadeve in v oblikovanje predlogov ne le po dogodku, temveč pred njim. Na primer, skupina PPE se veseli predlogov Evropske komisije o večjem gospodarskem usklajevanju v smislu monetarne politike. V tem pogledu naša skupina velik pomen pripisuje poostritvi proračunskih smernic v Paktu za stabilnost in rast ter krepitvi njihovega preventivnega učinka. Pričakujemo tudi, da bo Evropska komisija igrala zelo aktivno vlogo v nadaljnjem razvoju strategije EU 2020. Komisijo pozivamo, da v celoti uporabi instrumente, ki ji jih dodeljuje Lizbonska pogodba, zlasti pri oceni prizadevanj držav članic. Konec koncev je skupini PPE in drugim skupinam v tem parlamentu kristalno jasno, da bi morale odprto metodo usklajevanja nadomestiti zavezujoče zaveze ter zdrava kombinacija pozitivnih spodbud in po potrebi sankcij, zato pričakujemo, da nihče ne bo izgubljal časa pri predložitvi prepričljivih predlogov.

Za konec pa o Grčiji. Predsednik naše skupine, gospod Daul, je pohvalil odločitev Sveta za nov mehanizem pomoči Grčiji ob sodelovanju Mednarodnega denarnega sklada (MDS), če je to potrebno. Solidarnost in odgovornost sta v tem načrtu upravičeno v središču. Toda razmere so vseeno skrb zbujajoče, zato želim ponovno povedati, da solidarnost deluje v obe smeri. Grčija se bo morala držati svojih dogovorov, tako da bo dejansko izvedla načrte reform. Ali lahko Grčija obnovi zaupanje na finančnih trgih? To bo ključno za rešitev krize.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospodu Van Rompuyju za njegovo zavzeto komunikacijo s Parlamentom, ki je dober pokazatelj njegove osebne zaveze. Kar ste dejansko morali povedati Parlamentu – kar se nanaša na odločitve Sveta, ne vaše osebne – za nas predstavlja veliko razočaranje. Poglejmo najprej Grčijo. Če pogledate komentarje v medijih, na primer v *International Herald Tribune*, povsem upravičeno piše, da Grčija nima strogih pogojev MDS, vendar tudi nima dobre bonitete, kot jo ima MDS. To je odvisno od Sveta. Gospod Bini Smaghi – nekdo iz Evropske centralne bank v vsakem primeru – pravi, da je z njegovega stališča bolj demokratično reševati težave s tesnejšim sodelovanjem v Evropi kot prek tehnokratskega organa, kot je MDS.

Če pogledate trg, boste videli, da se je odzval. Strinjam se, da je bil njegov odziv v zvezi z evrom nekoliko bolj pozitiven, toda v zvezi z Grčijo se zadeve niso izboljšale, temveč poslabšale. Sporočilo Sveta ni pozitivno. Svet rad vedno prestavlja zadeve, razprave in predloge na kasnejši čas. Kot na Titaniku – ladja udari ob ledeno goro, ljudje pa potem rečejo „prav, oblikujmo delovno skupino, da ugotovimo, kako bi take trke lahko v prihodnosti preprečili“ ali „imejmo intenzivno razpravo o jedilnem listu za naslednji teden“ tik zatem, ko se je zgodila katastrofa. To ni rešitev. Svet mora najti rešitve. Niste krivi vi, krivi so voditelji držav in vlad, ki niso pripravljeni začeti delati na teh rešitvah in ki niso pripravljeni udejaniti novih zamisli – na primer takšnih, ki so jih predložili evropski socialni demokrati – ki temeljijo na obeh stebrih, se pravi, na stabilnosti, pa tudi na solidarnosti. Seveda se solidarnost ne začne le, ko gre nekaj narobe – ko gre kaj narobe, se pravi prijatelji opozorijo pravočasno. Zato ni pravično zdaj tako ravnati z Grčijo, ko pa smo več let stali ob strani in gledali, dobro vedoč, da je nekaj narobe, zdaj, po dejstvu, pa pravimo: „Zdaj ne morete računati na našo solidarnost.“ Zato je sklep Sveta v zvezi z Grčijo povsem nezadovoljiv.

Pri Evropi 2020 je podobno. Predlogi Komisije so imeli pomanjkljivosti, vendar so imeli tudi pozitivne vidike. Nismo bili ravno navdušeni, ker se nam je zdelo, da nekaj elementov manjka. Kaj Svet nato naredi z Evropo 2020? Iztrga nekaj delov iz nje. Ravnokar ste omenili pet točk, toda kontekst – zamisel, da bo Evropa 2020 pomenila tudi obravnavo gospodarskih vprašanj, socialnih vprašanj, okoljskih vprašanj, – se izgublja ali pa se nam vsaj zdi, da obstaja nevarnost, da se izgubi.

Ko slišim – kar je potrdil podpredsednik –, da nekateri voditelji držav in vlad sprašujejo: „Ali bi se morali ukvarjati z revščino? Ali bi se morali boriti proti revščini?“ – mar ni groteskno, da revščina in neenakost dandanes naraščata v Evropi? Potem so tu voditelji držav in vlad, ki pravijo: „To ni naša stvar.“ Kako lahko v tem primeru pogledate v oči državljanom, če ravno socialne pravičnosti ne obravnavate kot ključne teme? Zato se strinjam z vami in podpredsednikom Komisije, da moramo vztrajati pri tem, da morata boj proti

revščini – po kakršnih koli merilih – in zmanjševanje revščine ostati naša cilja. To je zelo pomembno za nas iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

(Aplavz)

Gospod Van Rompuy, omenili ste, da je to vaše prvo uradno zasedanje Evropskega sveta. Junija bo drugo zasedanje Evropskega sveta. Želim vam veliko uspeha na tem zasedanju. Ne bo preprosto glede na to, da potekajo nekatere volitve, s katerimi je povezana zelo realna bojazen, da bodo na oblast morda prišle stranke, ki so celo manj naklonjene tesnemu sodelovanju v Evropi. Želim vam vse najboljše in upam, da vas voditelji držav in vlad ne bodo pustili na cedilu, kot so vas na vašem prvem uradnem zasedanju Evropskega sveta. Kadar koli potrebujete pomoč in podporo, pridite v ta parlament – zlasti k Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Ponovno vam bomo dali upanje, da je Evropa še vedno lahko dobra stvar!

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, rad bi podal dve opazki glede zasedanja Sveta prejšnji mesec. Prva se nanaša na mehanizem, ki ga je Svet določil za Grčijo in v katerega resno dvomim. Upam, da se motim, toda mislim, da ne more delovati, preprosto zato, ker gre za sistem dvostranskih posojil in ne sistem – evropska rešitev –, po katerem bi Evropska komisija dala eno posojilo Grčiji, kot je bilo mišljeno prvotno.

(Aplavz)

Če pogledate trge, je trenutno zelo očitno, da ne verjamejo v ta sistem. To se ni začelo včeraj, temveč pred tednom dni. Prejšnji ponedeljek – pred enim tednom – se je že pojavilo vprašanje glede grških obveznic s skoraj 6 % obrestno mero. To je 300 bazičnih točk več kot najnižja obrestna mera v Evropski uniji, ki znaša 3 %. Ker zdaj v Evropski uniji poteka razprava med različnimi državami članicami o primerni obrestni meri za dvostranska posojila, se je obrestna mera včeraj povečala celo na 400 bazičnih točk, kar predstavlja 4 %.

Tako ne bomo pomagali Grčiji. Grčija mora izvesti potrebne ukrepe, vendar ne z dvostranskimi posojili. Ta mehanizem dejansko ne pomaga Grčiji, temveč jo zdaj kaznuje.

Nujno je, da se Evropska komisija čim prej vrne k prvotni zamisli evropskega posojila, ki bi ga dala Evropska komisija. Zatem bodo obrestne mere samodejno nižje od trenutnih obrestnih mer na trgih, ker bodo Evropska komisija in evropske institucije dale to garancijo. Samo tako lahko pomagamo grški vladi, da doseže svoje cilje.

Obenem mora grška vlada seveda odpraviti notranje težave. Če so mnenja glede posredovanja Mednarodnega denarnega sklada različna in se take razprave nadaljujejo, se bodo tudi obrestne mere samodejno povišale.

Druga opazka je ta, da zdaj potrebujemo več kot le mehanizem za Grčijo ali druge države. Potrebujemo pogumno Evropsko komisijo, ki bo ponudila sveženj gospodarskih reform in monetarnih reform, in te potrebujemo čim hitreje. Potrebujemo sveženj, ki bo obsežen, kot je bil v preteklosti sveženj Jacquesa Delorsa, ki je v določenem trenutku ponudil sveženj evropske gospodarske in monetarne unije ali notranjega trga za reševanje težav. To potrebujemo zdaj. Potrebujemo pogumen sveženj. To lahko naredi samo Evropska komisija. Svet tega ne more – niti predsednik Sveta. Komisija je upravičena do pobud in Komisija mora ponuditi realen sveženj.

(Aplavz)

Moja skupina meni, da so v tem svežnju potrebni trije glavni elementi. Prvi je ustanovitev Evropskega denarnega sklada, ki je nadvse potreben in ki ga je predlagal gospod Schäuble, nemški minister za finance. Ta sklad potrebujemo čim prej, da lahko povečamo učinkovitost Pakta za stabilnost.

Drugo, kar čim prej potrebujemo, je, da evropski trg obveznic zmanjša obrestne mere za vse države v Evropski uniji. To ni kazen za največjo državo, Nemčijo. Nasprotno, lahko imate sistem, v katerem Nemčija plačuje nižje obrestne mere kot danes, ker se lahko likvidnostno premijo poveže z evropskim trgom obveznic v prihodnosti. Tehnična sredstva za to obstajajo in se lahko uveljavijo.

Tretja stvar, ki jo potrebujemo, je drznejša strategija 2020. Povsem podpiram, kar je povedala gospa Wortmann-Kool pred nekaj trenutki, namreč da potrebujemo trdnejši način upravljanja. Naših ciljev ne bomo izpolnili z metodo odprtega usklajevanja. Potrebujemo metodo s palicami in korenčki, kot je dejala gospa Wortmann-Kool, ne le z državami članicami, temveč tudi Komisijo na čelu.

Kolegi, o nečem moramo razmisliti: če Svet v naslednjih mesecih ne stori, kar je treba za drznejšo strategijo 2020, kaj lahko potem storimo mi kot Evropski parlament? Storimo lahko naslednje: v naslednjih tednih mora Parlament odobriti širše gospodarske smernice in podati mnenje nanje. Če Svet ob podpori Komisije ni predložil drznejše strategije 2020, ne vidim potrebe po izboljšanju teh širših gospodarskih smernic. Najprej mora biti drzen predlog, ki upam, da bo predložen junija, zatem pa lahko opravimo svoje delo in odobrimo ta drzen pristop in širše gospodarske smernice.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moram priznati, da ko sem slišala govor gospoda Van Rompuyja, sem prosila soseda, gospoda Lambsdorffa, da me uščipne, ker se mi je zdelo, da nisem v realnem svetu ali pa predsednik Evropskega sveta gotovo ni. To pravim zato, ker je bil po mojem mnenju edini pozitiven rezultat nedavnega vrha dejstvo, da se je končalo nadvse sramotno prerekanje med Parizom, Berlinom in Brusljem – vključno z ECB – v zvezi z vprašanji, ali bi bilo treba Grčiji sploh odobriti kakšno pomoč, kako je mogoče pomagati Grčiji, ali obstaja potreba po Evropskem denarnem skladu in ali bi bilo treba vključiti MDS. Končni rezultat je bilo mešetarjenje, ki ga je gospod Verhofstadt zelo nazorno opisal.

Prav tako ne razumem, kako lahko rečete, da dogovori, sprejeti na vrhu, že pomagajo Grčiji, saj obrestna mera, ki jo mora plačati Grčija danes – ravnokar sem še enkrat preverila –, ni 6 %, temveč 7 %. To pomeni, da se je stopnja povišala takoj po odločitvi Sveta. Preprosto ne morem razumeti, kako je mogoče tako metati pesek v oči ljudem v zvezi z evropsko solidarnostjo, kar se je očitno zgodilo v Svetu.

Mislim tudi, da je bil Grčiji posredovan zelo nenavaden, prikrit signal, saj tisto, kar je bilo med in po zasedanju Sveta, med in po vrhu opisano kot varnostna mreža, sploh ni varnostna mreža. Če bi bila mreža, bi morala nositi težo. Toda v primeru Grčije je bilo dogovorjeno, da morajo razmere v državi doseči dno, preden bo Bruselj pripravljen dejansko pomagati. V Nemčiji se je ob vrnitvi kanclerke Merklove iz Bruslja zdelo, da želi pokazati Grkom, kako je biti na dnu, preden jim bo dejansko pripravljena pomagati. Bolj se nam zdi, da gre za krut nauk, vendar nimamo občutka, da bi kruti nauki lahko trenutno pomagali Evropski uniji.

(Aplavz)

Ta zelo negativna energija v odnosu do Grčije gre z roko v roki z odločitvijo nevpletanja v reševanje težav v Grčiji. Vse, kar se mora zdaj zgoditi v smislu proračunske konsolidacije, katera področja je treba zmanjšati z vidika javnega dolga, kako narediti javne službe učinkovitejše, kako se boriti proti utaji davkov in kako se lotiti korupcije v Grčiji, se prepušča MDS, medtem ko se Bruselj ne želi vpletati. Tako vedenje po mojem mnenju ni pravilno.

Še enkrat si moramo biti na jasnem, kaj nas Grčija dejansko uči – namreč, da zremo v obraz pomanjkljivostim naših pogodb, predvsem Maastrichtske pogodbe. Če analiziram te pomanjkljivosti, ne pridem do zaključka, da bi se morali sporazumno dogovoriti, da se na tej točki ne bomo vpletali. Namesto tega sklepam, da mora več odgovornosti in več solidarnosti spremljati skupno posredovanje. Preprosto je prišel čas – poleg tega, kar je rekel gospod Verhofstadt o evroobveznicah in mehanizmi za finančno podporo –, ko se moramo pogovoriti o naslednjih korakih reforme. Gospod Van Rompuy, če vaša delovna skupina – v Nemčiji se vztrajno imenuje *Arbeitsgruppe* ali delovna stranka, kar se sliši nekoliko bolj omejeno –, pomete to zelo pomembno reformo pod preprogo, ne morem predvideti ničesar drugega kot krizo za Evropo kot celoto, ki se nam bliža po grški krizi. Neizbežno je, da moramo vse bolj medsebojno usklajevati našo gospodarsko politiko, davčno politiko, sestavljanje javnih proračunov, zagotavljanje konkurenčnosti in da moramo sprejeti skupno odgovornost. Vendar vrh ni uspel zagotoviti vsega tega in mislim, da ni zagotovil niti osnovnih zavez.

Kar zadeva Evropo 2020 – podnebje –, če to vzamemo kot dokaz uspeha ali neuspeha, kaj naj Connie Hedegaard dejansko predstavi v Bonnu v mesecu maju? Naj gre praznih rok? Naj dejansko v Bonnu predstavi, kar ji je bilo dano za predstavitev? To je sramotno! Ponovno je čas, da se gospa Ne – kanclerka Merklova – šopiri. Tako nerodno je, ker je že tako šibke socialno-politične cilje, ki jih je predlagal gospod Barroso, ponovno razvođenela Nemčija, kanclerka Merklova.

Od Nemčije prihaja toliko negativne energije! Brala sem, da so si mnogi poslanci želeli, da bi imeli spet Helmuta Kohla, ko se je to dogajalo. Moram reči, da nisem bila ena izmed njih. Kohlovih let se še vedno nekoliko drugače spominjam in takrat tudi Evropa ni bila vse. Rada bi videla, da se politično znanje v prestolnicah Evrope, ki mora združiti sile v teh časih globalizacije in svetovne krize, končno preoblikuje v skupno politiko.

Gospod Verhofstadt, z veseljem sprejemam vaš poziv k dodatnemu delu na strategiji Evropa 2020. Konec koncev so v tem parlamentu tri skupine delale izključno na tem.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, po zasedanju Evropskega sveta je kriza v Grčiji seveda prevladovala na naslovnica, toda na samem zasedanju so bili storjeni pomembni prvi koraki v zvezi s pobudo Evropa 2020. Moja skupina, ECR, želi, da evrsko območje uspe za tiste, ki želijo biti njegovi člani. Zdaj je ključno za evropsko gospodarstvo kot celoto, da nobena nestabilnost ne škodi trgovini in širšemu evropskemu gospodarstvu.

Seveda se vse naše države članice še niso odločile za skupno valuto, nekatere se ne bodo nikoli. Obstoječa kriza ponazarja, zakaj mnogi, vključno z britansko konzervativno stranko, odklanjajo članstvo v evrskem območju z neizogibno politiko obrestnih mer, ki je enaka za vse, in menjalnimi tečaji, določenimi glede na dejavnike, ki morda nimajo nič opraviti z domačo gospodarsko realnostjo. Obstoječa kriza je vsekakor odkrila nekatere osnovne težave v zvezi z obstoječim oblikovanjem evrskega območja. Toda pri prizadevanjih za rešitev teh težav se kriza ne sme uporabljati kot pretveza za dodatno povečanje pristojnosti Evropske unije.

Slišali smo že nevarno lahkomišelnih besede, da je potrebno večje evropsko gospodarsko upravljanje. Takšna centralizacija pristojnosti v Bruslju ni rešitev in ne bi bila sprejemljiva. Grčija potrebuje našo podporo in spodbujanje, toda težko je prositi tuje davkoplačevalce, zlasti v državah zunaj evrskega območja, da plačajo račun. Na žalost lahko le sami Grki rešijo težave dolga grškega javnega sektorja in pri njihovem trudu, da bi našli pot iz krize, jim želimo le najboljše.

Če preidem na pobudo Evropa 2020, pozdravljamo prve neodložne korake Sveta. Pri spopadanju z obstoječo gospodarsko in finančno krizo ne smemo nikoli pozabiti, da smo se srečevali z izjemnimi gospodarskimi izzivi, celo preden je udarila kriza, na primer s širitvijo Kitajske in Daljnega vzhoda ter našo vse večjo energetske negotovostjo. Naši dolgoročni gospodarski obeti so odvisni od temeljite posodobitve evropskega gospodarstva, da bomo lahko uspešni na vse bolj konkurenčnem svetovnem trgu.

Ne podpiramo vseh vidikov pobude. Nekatera področja, kjer so potrebne inovacije, kot je kmetijstvo, so bila v veliki meri prezrta, toda močno podpiramo široko usmeritev programa in predvsem nadaljnji razvoj enotnega trga. Prepričani smo, da so uspešna konkurenčna podjetja osrednji steber našega gospodarskega življenja; zagotavljajo gospodarsko blaginjo, ki je nujna za ustvarjanje delovnih mest in virov, od katerih je odvisno toliko drugih stvari.

Obstaja nevarnost, da sicer govorimo o zmanjšanju bremen za podjetja, vendar tu nenehno glasujemo za določene točke z nasprotnim učinkom, zato morajo vse institucije Evropske unije, vključno z našo, odigrati svojo vlogo. Komisija se mora izogniti podajanju predlogov, ki bodo breme za industrijo, in mi v tem parlamentu moramo pokazati odgovornost in samoobvladovanje. Mnogi cilji v sklopu Evrope 2020 bodo pregledani na junijskem zasedanju.

Naj danes zaključim tako, da izrazim upanje, da se bo v naslednjih tednih podpora za gospodarsko svobodo in reformo v Evropskem svetu bistveno okrepila – upam tudi, da morda ob pomoči nove konzervativne vlade v Združenem kraljestvu.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, dobro je, da so se lahko voditelji držav in vlad dogovorili o nujnem svežnju, toda to ni ravno evropska rešitev. Nemška vlada se je iz taktičnih volilnih razlogov – zaradi Severnega Porenja-Vestfalije – spustila daleč po poti populizma. Takrat je sporazum visel na nitki, odvisen od pogovora med kanclerko Merklovo in predsednikom Sarkozyjem. Ne gre za sveženj, ki bi pokrival državljane. Cilj mehanizma financiranja je, da se sestoji, citiram „iz pobud za čim hitrejši donos finančnega trga z določanjem cen z visokim tveganjem“. Usklajevanje gospodarske politike je treba zgraditi na neuspešnih načelih Pakta za stabilnost in rast. Država in državljani morajo varčevati, finančni trgi – banke – pa oceniti, ali je bilo privarčevano dovolj. To se mi zdi dvomljiv postopek. V EU je trenutna stopnja brezposelnosti 10 % – največ od leta 1998. Več kot 20 % mlajših od 25 let je brezposelnih. Zelo natančno je treba povedati, kje želimo prihraniti. Sicer se bojim najhujšega.

Zakaj Svet ni pristal na povečanje kohezijskih in strukturnih skladov ali takojšnjo prepoved trgovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti? Zakaj je odložil sporazum o posebnih ciljih za boj proti revščini v EU za nedoločen čas? Mimogrede, ne pravim, da so to naredili nalašč, vendar bo odlog dejansko trajal neomejeno. To se mi zdi sramotno v evropskem letu boja proti revščini. Letos junija je mnogo prepozno.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, danes je z nami velik človek – predsednik Evrope. Tako pomemben človek je, da je onstran kritike, očitkov; on je kralj sodobnega političnega razreda. On je sodobni Zevs in namerava nam vladati z gore Berlaymont – in gorje vsakomur, ki podvomi v njegovo oblast ali njegovo dostojanstvo, saj ga bo doletela huda kazen!

V mojem primeru mi je Parlament zadnjič, ko smo se srečali in sem povedal stvar ali dve, dejansko naložil najvišjo možno globo! Rečeno mi je bilo, da bo mikrofonski izklopljen, če rečem kaj, kar bi vas vznemirilo. Kakšna je torej cena svobode govora, demokracije?

Danes ste se vrnili k nam in zdaj z odobritvijo gospoda Sarkozyja in Angele Merkel vodite novo gospodarsko vlado za 500 milijonov ljudi in sprožili ste vaš 10-letni načrt – vaš seznam želja. Sprašujem se samo, ali se spomnite, kaj se je zgodilo z zadnjim 10-letnim načrtom, ki je bil uveden leta 2000. Bil je uveden v tem Parlamentu in na široko opevan in bil je popoln, dušec polom, celo pred svetovno recesijo.

Dejansko vsi načrti centralizirane EU propadejo. Poglejte samo nesrečno uničujočo skupno ribiško politiko. Zdaj je propadel vaš ljubljeni evro; politično je propadel ob prvi večji oviri. Niste uspeli pripraviti načrta na tem zasedanju in ne morete rešiti Grčije, ne da bi Mednarodni denarni sklad vsaj zaenkrat posredoval pri reševanju vaših evrskih sanj.

Kljub temu, gospod Van Rompuy, se zdi, kot je bil vaš načrt, da izgubljam, da smo neuspešni, toda imejmo še več tega; še več Evrope; še več neuspeha! Resnično pomembna je izguba demokracije. Niste bili izvoljeni. Niste odgovorni in ni mehanizma, da bi vas ljudstva Evrope odstavila. Zeus je ugrabil Evropo in bojim se, da vi ugrabljate našo demokracijo. Tu ste samo zato, ker je bila Lizbonska pogodba sprejeta, ne da bi britanskemu narodu zagotovili referendum, ki mu je bil obljubljen. Kar zadeva nas, je to nedokončan posel. Ljudje so se borili in umirali, da bi lahko bili samostojen samoupraven demokratičen narod, ki lahko svoje voditelje nastavi in odstavi. Nihče, ki verjame v demokracijo, ne bi sprejel mesta predsednika Evropske unije.

Barry Madlener (NI). – (NL) Gospod predsednik. Gospod Farage, spet ste spregovorili v imenu mnogih Evropejcev, ki jim ta Evropa ni všeč, in za to se vam zahvaljujem.

Ta razprava je veliko slepilo. Novi lažni predsednik Herman Van Rompuy, ki je bil imenovan v zakulisju, je čestital predsedniku Barroso in Komisiji za finančno rešitev Grčije. To seveda ponovno privede k nizozemskim davkoplačevalcem, ki morajo ponovno seči globoko v svoj žep. Ne pozabimo, da je Grčija mnoga leta s ponarejenimi številkami slepila evropske države. Gospod Van Rompuy, pravite, da ste Grčijo prisilili k sprejetju strogih ukrepov. Strogi ukrepi: zvišanje upokojitvene starosti z 61 na 63 let? Večina zaposlenih Evropejcev lahko o takšnih stvareh le sanja; zares, nizozemska vlada celo poskuša to starost dvigniti s 65 na 67 let. Grški delavci se upokojujejo pri 63 letih in mi moramo plačati račun za to.

Kaj se je zgodilo z nepopustljivim govorom skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov)? Nizozemska krščanska demokratska stranka (CDA), kot jo zastopa gospa Wortmann-Kool: pred dvema tednoma je njena stranka še trdila, da ne bo šel v Grčijo niti cent nizozemskega davkoplačevalskega denarja. Lepe besede tudi s strani Angele Merkel: niti enega centa za grške pokojnine. Kaj pa opažamo sedaj? Premislili so si; upognili so kolena. Kaže, da so bile njihove besede brez pomena. Sedaj Grki s svojimi ponarejenimi številkami že prejemajo finančno podporo in kdo je naslednji? Portugalska, Španija, Madžarska in še bi lahko naštevali. Celo Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo gospoda Verhofstadt in seveda gospoda van Baalena iz nizozemske Ljudske stranke za svobodo in demokracijo (VVD) sedaj obljublja ugodna posojila za šibke države in Evropski denarni sklad. Gospod van Baalen, zakaj ne nasprotujete gospodu Verhofstadtu? To je jasno in preprosto prevara volivcev: na volitvah ste obljubili manj Evrope, a dobivamo je le več. To zagovarja vaša skupina. Gospe in gospodje, Evropska unija ni rešitev težav ampak njihov vzrok.

Herman Van Rompuy, predsednik Evropskega sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dokaj kratek bom. Obstajajo nekatere temeljne resnice, na katere vas moram spomniti. Prva resnica – in tu sem jo že večkrat slišal, a po mojem mnenju premalokrat – je, da so se težave, ki jih moramo rešiti, najprej pojavile v državi s proračunskimi nepravilnostmi. Te težave je treba popraviti. Izvesti je potrebno ukrepe, ki bodo preprečili, da bi se še kdaj pojavile.

Zato moramo začeti z osnovami: s proračunsko ortodoksijo. Zato smo v preteklosti izdelali Pakt za stabilnost in rast. Nekateri zagovarjajo sankcije, kazni in izkazovanje trdnosti. Vendar, imeli smo ta Pakt za stabilnost in rast, a poudaril bi, da nekaterim državam ni bil v nikakršno pomoč.

Grška vlada je sprejela nekatere ukrepe, nekatere pogumne ukrepe, ki jih pozdravljam. Določeni so bili v neuradni izjavi Sveta z dne 11. februarja. Od Grčije smo zahtevali, da sprejme nekatere ukrepe. Sprejela jih je; prevzela je svoje odgovornosti. Sedaj jih mora izvesti in popolnoma razumem kočljivost in zahtevnost položaja, v katerem mora nadaljevati grška vlada. Vseeno pa jih mora izvesti.

Grška vlada je prepričana, da se bodo razvpite razlike zmanjšale le, če bodo vidni rezultati celotne politike proračunske discipline. Prepričana je v to. Zato je osnovna resnica ta, da moramo za reševanje težav začeti z obravnavo samih korenin le-teh; z drugimi besedami, proračunske težave ene države in drugih držav.

Drugič, grška vlada je pokazala, da se popolnoma strinja s sklepi Evropskega sveta. Ljudi lahko prisilimo, da so srečni, a strinjali so se. Že prej sem bil priča njihovemu strinjanju, med in po srečanju. Tretjič, niso še zahtevali finančne podpore. To so ponovno ponovili včeraj. To so tri temeljne resnice, na katere vas želim spomniti.

Dalje – in to je zahtevala gospa Wortmann-Kool –, skupaj s predsednikom Parlamenta in drugimi bomo določili, kako lahko delamo s Parlamentom v obdobju, ko bo delovala delovna skupina.

Glede delovne skupine se strinjam s tistimi, ki pravijo, da mora biti ambiciozna. Primerov ne jemljem iz preteklosti. Zgodovina se nikoli ne ponavlja in zagotovo ne na enak način. Ta pomembna delovna skupina mora biti zelo ambiciozna. Tu se moramo naučiti vsega, kar se da naučiti iz krize, ki smo jo doživeli. Iz nje moramo potegniti vse možne posledice.

Ravnati moramo mnogo bolj preprečevalno. Preprečevalno moramo ravnati ne le v smislu proračuna, ampak tudi glede gospodarske politike, ki se izvaja. To ni zato, da bi zavzeli mesto narodnih vlad pri izvajanju gospodarske politike: v končni analizi so seveda one tiste, ki so nazadnje odgovorne! Vendar pa lahko ravnamo preprečevalno na način, ki ne ogroža enotne valute – evra – ali skupnega trga, notranjega trga. Ne smemo ju ogrožati! Ta odgovornost je za EU obvezna. Vsakemu njegovo lastno odgovornost. Zato moramo preprečevalno ravnati tudi v gospodarskem smislu.

Želim vas spomniti – to med govori ni bilo omenjeno –, da je problem konkurenčnosti temeljni problem. Imamo več kot le proračunske probleme: za proračunskimi problemi ležijo gospodarski problemi. Reševati jih moramo, ker bomo, če tega ne bomo storili – ponavljam –, ogrozili skupni trg.

Zato bomo premislili o vsem tem. Tudi v tem smislu se moramo, kakor sem dejal, naučiti vsega, kar je mogoče, glede usklajevanja, nadzora in določenih novih mehanizmov, ki jih je treba sprejeti. Tu v tem parlamentu sem slišal več zamisli, ki so povsem veljavne in dostojne in jih moramo preučiti.

Samo zato, ker ne razpravljam o njihovi vsebini, to ne pomeni, da sem pozabil nanje ali da bo nanje pozabila delovna skupina. Navdušen sem nad precej velikim številom zamisli, ki se širijo in so se to popoldne pojavile tu. O njih bomo odprto razpravljali v delovni skupini. Kakor sem ravno dejal, bomo določili, kako lahko sodelujemo s Parlamentom v obdobju, ko bo delovala delovna skupina.

Glede strategije 2020, gospe in gospodje, verjamem, da je Evropska komisija resnično doumela bistvo našega evropskega socialnega modela. Imamo gospodarske cilje, okoljske cilje in socialne cilje. Odličen koncept socialno in okoljsko reguliranega tržnega gospodarstva je zato eden od naših ciljev, naših načrtov.

Odločili smo se glede petih načrtov, med katerimi je socialna vključenost; v okviru Pogodbe je to pristojnost Evropske unije. Odločili smo se glede socialne vključenosti in med drugim glede boja proti revščini. Zagotavljam vam, da ko smo v petek zjutraj razpravljali o petih ciljih, niso bili postavljeni pod vprašaj in prav tako se bomo junija vrnili z merljivimi in izmerjenimi cilji za teh pet. Tiste, ki so nestrpni, prosim, naj bodo še malo potrpežljivi – do junija – a zagotovo bomo dosegli cilj, ki smo si ga začrtali.

Sam osebno in predsednik Barroso – to pravim iz prijaznosti – še bolj kot jaz, sva se borila, da bi teh pet ciljev vključili v program Evropske unije in jih tam zadržali. Seveda smo imeli nesporazume, a mislim, da smo prepričali svoje kolege – na Svetu Ecofin, ki sem se ga udeležil, na Svetu za splošne zadeve in na Evropskem svetu –, da je treba v pristopu k strategiji 2020 ohraniti to ravnotežje med socialnim, gospodarskim in okoljskim. Če to še ni bilo izpopolnjeno, vam lahko zagotovim, da bo junija.

Prav tako imamo celoten problem finančnega upravljanja, na katerega so nas nekateri upravičeno spomnili. Obstaja nagnjenje k hitremu pozabljanju. Vendar pa moramo še naprej delati na tem. Parlament mora v smislu finančnega upravljanja igrati pomembno vlogo. Vendar pa smo na G20 dosegli sporazum glede celotnega programa, ker je mogoče nekatere ukrepe določati le na globalni ravni. V tem smislu upam – in storili bomo vse, da bomo to omogočili –, da bo slišen močan in združen glas EU.

G20 so trdo delale ob začetku krize. Trdo je treba delati po recesiji. Kriza se še ni popolnoma končala, končala pa se je recesija. Vendar pa kot sem dejal v svojem nagovoru, je mnogo težje doseči sporazume, ko gre do stvari malo bolje, kot pa takrat, ko smo sredi nevihte in obdani s težavami.

G20, ki jim pomaga Evropska unija, ki jih je ustvarila, imajo junija v Torontu zelo pomemben program, v drugi polovici leta pa v Južni Koreji.

Potem resnično mislim, da smo imeli Evropski svet, ki se je izognil najhujšemu – in tudi to je včasih cilj v politiki – ter je postavil temelje za solidarnostni mehanizem. Ponavljam, da si je Grčija na proračunskem področju močno prizadevala, da danes ničesar ne zahteva in da je izjavila, da se strinja s tem mehanizmom.

Odločili smo se za gospodarsko strategijo s petimi cilji; ne s šestdesetimi, ampak s petimi. Uporabljali jih bomo na narodni ravni. Junija morajo vse države članice predstaviti svoje načrte za prihodnja leta. Ocenili bomo položaj. Resnično mislim, da smo položili temelje za prihodnje ukrepe.

Recimo, da je delovna skupina utelešenje modrosti. Kako je mogoče vse to improvizirati? Tistim, ki so nestrpni, pravim, da imamo do konca leta, in to bo kmalu, le devet mesecev – a v devetih mesecih je mogoče storiti mnogo, se ne strinjate? – poskusili bomo dokončati velikopotezno nalogo, da storimo vse, kar lahko, da bi preprečili, da bi se še kdaj zgodila kriza, ki smo jo doživeli.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala, gospod Van Rompuy. Hvala za vaš odkrit odgovor na pripombe, ki so bile podane. To so bile kritične pripombe, kot smo vsi slišali. V takšni razpravi so te nujne. Govorimo o izredno pomembni stvari. Ne govorimo le o tem, kako se rešiti iz krize ali kako pomagati državi – članici evrskega območja –, ki je v težavah, ampak tudi, kako se razvijati v naslednjih 10 letih. Zato je to ključno vprašanje. Poleg tega imamo zadeve, povezane s podnebjem. Zato bi se rad še enkrat zahvalil gospodu Van Rompuyu za hiter odgovor na nekatere od teh zadev. Delovne skupine bodo seveda o teh vprašanjih razpravljale sistematično s tremi evropskimi institucijami, da bomo lahko razvili skupno strategijo. Evropski parlament je na to popolnoma pripravljen.

Maroš Šefčovič, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, tudi jaz bi se rad odzval na uvodno razpravo.

Parlamentu bi se rad zahvalil za mnoge odlične zamisli, za zelo dobre predloge in tudi za konstruktivno kritiko, ki jo dobivamo v tem parlamentu, ker nam nadalje pomaga pri našem delu.

Predsednik Evropskega sveta in tudi jaz sva zelo odprta pri opisovanju, kako težak položaj je bil v Evropskem svetu. Zelo odprta sva bila glede nesoglasij in razlik v mnenjih pri iskanju rešitev za položaj Grčije in na strategijo EU 2020 in oba sva dejala, da bi si morda želeli boljših rešitev.

Vendar pa moramo hkrati delovati v resničnem svetu, kjer pogosto obstajajo navzkrižne zamisli, in moramo vedno iskati kompromise. To smo storili in na koncu smo dosegli najboljšo rešitev, ki smo jo lahko glede na okoliščine.

Mislim, da nikomur ne delamo usluge, če podcenjujemo to, kar smo dosegli, ker imamo rešitev za Grčijo in ker imamo rešitev za evrsko območje. Zelo tesno smo v stiku z grškimi oblastmi in z mednarodno skupnostjo in če bi Grčija potrebovala in zahtevala pomoč, potem sem prepričan, da bi se mobilizirali celotno evrsko območje in Komisija in šli na pomoč tej državi. Torej, imamo mehanizem, imamo sredstva in pripravljeno smo jih uporabiti, če bo potrebno.

Rad bi se zahvalil poslancem Parlamenta za njihovo podporo pri strategiji EU 2020. Lahko se le strinjam s predsednikom Evropskega sveta, da smo zelo optimistični glede prihodnosti te strategije in glede doseganja političnega dogovora glede ciljev. Tako je zato, ker voditelji v Evropski uniji vedo, da so ti cilji zelo pomembni za ohranjanje evropskega načina življenja. Vedo, da lahko, če jih dosežemo, zagotovimo, da bo Evropa v desetih letih ena od globalnih voditeljic na svetovnem prizorišču, z zelo konkurenčnim gospodarstvom in z močnimi socialnimi politikami, ki jih imamo v Evropi danes.

Zato je razprava, ki na tej točki poteka, povezana s tem, kako bolje motivirati države članice in kako bolje izračunati cilje, da bodo točnejši in bolje nadzorovani v prihodnosti. Prepričan sem, da lahko s pomočjo Parlamenta dosežemo te cilje in da lahko dosežemo pozitiven izid na junijskem srečanju Evropskega sveta.

Prav tako bi rad ponovil poseben element pripomb gospoda Van Rompuya, ki zadeva priprave na G20. V EU lahko storimo le toliko. Lahko le usklajujemo in izboljšujemo v evropskem okviru. Vendar pa je jasno, da če se želimo pomakniti iz krize in živeti v boljšem svetu v prihodnosti, potem potrebujemo globalno

usklajevanje, zlasti, ko gre za tako pomembne zadeve, kot so makroekonomska stabilnost, gospodarska politika in ukrepi na zelo občutljivem finančnem področju.

To je natanko tisto, kar načrtuje EU in Komisija bo v kratkem predložila ustrezne predloge. Prepričan sem, da bomo zelo kmalu imeli zelo uspešno razpravo.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi vsem, ki bi radi izumili nove institucije, nova pravila in nove sklade, povedal, da mislim, da ne moremo reševati težav, ki so nastale zaradi nespoštovanja pravil, z ustvarjanjem novih pravil. Spoštovati moramo pravila, ki jih imamo. Ena od pomembnih stvari, ki se jih moramo naučiti iz te krize je, da ne bi smeli nikoli dovoliti, da bi prišlo do primanjkljajev, kot smo to storili sedaj.

Drugič, to smo dovolili – vsi mi –, ker smo omilili pravila, in vem, kdo je pri tem vodil. Če smem biti kritičen, imam raje velikopotezne reforme kot pa velikopotezne ambicije. Mislim, da je malo preveč govora o ambicijah in premalo o ukrepanju. Ko govorimo o ukrepanju, opažam, da Komisija in včasih tudi Svet govorita o tem, kaj bi države članice morale storiti namesto, da bi govorila o tem, kaj bi lahko mi skupaj storili v Evropski uniji.

Pozdravljam delovno skupino, a ne bi smeli zapravljati preveč časa, ker poznamo številne konkretne ukrepe, ki bi jih morali izvesti: zmanjšanje in odprava birokracije; zagotavljanje, da se na evropski ravni več vloga v raziskave in znanost; sprememba proračuna tako, da bo omogočal večjo rast in inovacije; zagotavljanje, da lahko napredujemo na področju ekonomije znanja z izvajanjem Direktive o storitvah in razširitvijo Direktive o storitvah na nova področja; zagotavljanje mobilnosti na trgu dela; zagotavljanje razvoja finančnih trgov, da bodo stabilnejši, a ne protekcionistični – ker bi rad povedal Komisiji, da ustvarjanje novega protekcionizma v zvezi s finančnimi trgi ni v pomoč evropskemu gospodarstvu. Če bomo uničili možnosti za čezatlantski kapitalski trg, to ne bo pomagalo Evropi. Vemo torej, kaj storiti. Dobro bi bilo imeti delovno skupino, a še bolje bi bilo brez nje.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, z zanimanjem sem poslušal uvod predsednika Sveta in predsednika Komisije in reči moram, da me sklepi niso prepričali.

Niso me prepričali sklepi marčevskega zasedanja Evropskega sveta, ker smo priča nazadovanju ideala in metode Skupnosti pri nekaterih vodilnih osebnostih evropske sodobne zgodovine. To je tisto, kar nas skrbi glede na dogodke v svetu; prej, skrbijo nas določeni vidiki.

Grška afera je le prikaz tega, kar bi morala biti Evropa, a v resnici še ni. Zato vsi pozivamo Evropsko komisijo, podpredsednika, ki tu zastopa predsednika, in predsednika Sveta, naj sprejmejo močno politično pobudo, zakonodajno pobudo: Komisija mora določiti agendo in Svet mora zagotoviti, da ne bomo šli po poti vlad, katerih moč in predirnost prepogosto omejujejo neizbežna volilna vprašanja – včeraj v Franciji in Italiji, jutri v Združenem kraljestvu in Nemčiji –, ki ohromijo ukrepanje vlad.

Gospod Van Rompuy, vaša vloga ne sme biti le vloga koordinatorja, ampak gonilne sile za to Evropo, in obračamo se na vašo demokratično in proevropsko senzibilnost, da boste zagotovili, da bo ta nov zagon prinesel koristi tej Evropi. Ni več dovolj določati cilje, opredeliti moramo instrumente. Strinjamo se glede ciljev, ravno tako kot smo se strinjali glede lizbonske strategije.

A kateri so instrumenti? Ali bi radi imeli na koncu zvezni proračun – in ga tako imenovali –, ki znaša vsaj 2 % BDP? Ali želimo izkoristiti evroobveznice, evropske investicije in zakladne menice, da bomo lahko politično okrepili to Evropo, brez katere ne bomo prišli nikamor?

V osnovi moramo vedeti, ali nam uspeva opredeljevati – z novim odnosom med evropskimi političnimi silami v tem parlamentu in zunaj njega – resnično razliko, resnični proračun, ki obstaja v današnji Evropi med konzervativci in naprednimi, med tistimi, ki želijo bolj politično enotno Evropo, in tistimi, ki namesto tega želijo le povečan enotni trg.

Lena Ek (ALDE). – Gospod predsednik, v sklepih Sveta grozno manjkata dve ključni besedi in to sta „preglednost“ in „pogum“.

Najprej gospodarsko upravljanje: če ne bomo imeli poguma in preglednosti za delo z resničnimi dejstvi, z resničnimi statistikami in z resnico in če ne bomo v skladu s tem ravnali med prijatelji v Evropski uniji, bomo končali v kaosu.

To vemo že več let. Ko gospod Van Rompuy pravi, da se moramo nečesa naučiti: leta in leta se učimo na plenarnih razpravah v tej dvorani. Sedaj je treba ukrepati glede statistik, drugače bomo v bibličnem smislu gradili svoje odločitve – svojo hišo – na pesku, in vemo, da to ni trajnostno.

Prav tako vemo, da so države, ki so kršile Pakt za rast in stabilnost, države evrskega območja. Zaradi tega je še nujneje, da smo pošteni in drzni, da smo pregledni in pogumni.

Kakor je dejalo mnogo govornikov, se moramo prav tako odmakniti od odprtih metod usklajevanja. Danes je to tajna metoda usklajevanja. Potrebujemo odprte, zavezujoče cilje in nagrajevanje ter kaznovanje, da bodo države izvajale to, kar se določi.

Nato glede trajnostne in vključujoče rasti: vemo, da bi „trajnostno“ moralo pomeniti okolju prijazno; pomeniti bi moralo, da je vključena družba. Zakaj se tako bojimo rasti? Gospodarsko rast potrebujemo in to je treba zapisati v sklepih Evrope 2020.

Glede podnebja, ta načrt in ta način govorjenja: na koncu se bomo vrteli v krogih. Tisto, kar potrebujemo takoj, je energetska učinkovitost. Najdimo pogum, da predložimo predloge o energetske učinkovitosti. Vemo, da ustvarja delovna mesta in konkurenčnost.

Nazadnje, glede vloge Parlamenta: posvetovanje ne zadostuje. Ko govorimo o ozkih grlih, ko govorimo o paradnih projektih, govorimo o soodločanju in tu je potrebno mnogo več kot posvetovanje.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Gospod predsednik, gospod Van Rompuy je na govorniškem odru; kot vodja belgijske delegacije Evropskih konzervativcev in reformistov bi ga rad pozdravil v tem parlamentu.

Rad bi vprašal nekaj o strategiji EU 2020. Strinjam se z vami, da bo v naslednjih 10 letih pomembno vprašanje, ali lahko Evropa preživi ali ne. To vprašanje je – in to je ameriški pregovor, ki sem ga morda že enkrat ali dvakrat navedel – „Smo na mizi ali smo na jedilniku?“ To velja za vse nas. Prav tako imam zato posebno vprašanje glede zamisli, ki je bila večkrat izpostavljena, namreč zamisli o severnoatlantskem območju proste trgovine med Evropsko unijo, Združenimi državami in Kanado. To ni revolucionarna zamisel niti ni moja zamisel. Mislim, da je bila to zamisel kanclerke Merkel – mislim, da iz leta 2007 – in nikjer ne najdem nobene sledi o njej. Zadeva ambicijo gledanja navzven in ustvarjanja odprtih trgov v času, ko svojo grdo glavo dviga protekcionizem. Le odprti trgi, inovacije in konkurenčnost lahko okrepijo naše gospodarstvo, to niso subvencije ali evropski skladi. Zato bi vas prosil, da gledate navzven in vključite tudi ta vidik v strategijo EU 2020, saj je to edino, kar nas lahko reši. Če ne bomo postali Brugge globaliziranega sveta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, vrednost odločitve Evropskega sveta, o kateri razpravljamo, je bila vidna včeraj: po izjavi neimenovanega člana grške vlade je tiskovna agencija izjavila, da Grki ne želijo nikakršne udeležbe Mednarodnega denarnega sklada. Nova orgija špekulacij s posojilnimi obrestnimi merami, ki dosegajo zgodovinske višine. Načrt se je izjalovil. Trgi, ki jih navajate, imajo raje Mednarodni denarni sklad za nadzornika Grčije in drugih evropskih gospodarstev.

S to odločitvijo ste Mednarodni denarni sklad določili za varuha Evropske unije, varuha evrskega območja. Z odločitvijo, da nezakonito vključite Mednarodni denarni sklad – in katera Pogodba in kateri členi določajo, da je udeležen v notranjih zadevah? – vsiljujete strožji Pakt za stabilnost na račun šibkejših gospodarstev in šibkejših družbenih skupin. Kakšen solidarnostni mehanizem je bil določen, glede na to, da je bil mehanizem za omejevanje in pritisk že na dogledu?

Razen Grčije, Španija in Portugalska izvajata stroge protidelavske ukrepe, da bi se izognili enaki usodi in zaradi tega se povečuje revščina, širi se brezposelnost, rast se upočasnjuje in recesija je vse hujša.

Socialni dumping je postal edino konkurenčno orodje v Evropski uniji. To ni Evropa solidarnosti in kohezije.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, usklajevanje gospodarske politike, rast, zaposlovanje, inovacije, socialna vključenost: to so gesla nove strategije 2020, torej tiste, ki naj bi po lizbonski strategiji vodila Evropo h koncu krize, ki slabi potrošno moč in duha Evropejcev.

Deset let po napadu lizbonske histerije je žal ta novi recept v nevarnosti, da postane zdravilo za hujšanje evropskega gospodarstva. Pri pregledu ključnih točk nove strategije ne vidimo resnično nikakršnih posebnih inovacij. Če se nismo ugotovili, bo EU naslednjega desetletja enaka Evropa kot je ta, glede katere neuspeh sedaj objokujemo.

Strategija 2020 je katastrofalna zaradi katastrofalnega načina delovanja te Evrope, ki želi posnemati dirigizem, katerega gonilo sta načrtovanje in načrtno vodenje, ki jima že dolgo vladajo nacionalne politike in kaznujejo

spontano produktivne sile in lokalne osebe. Danes pa dejansko Evropa ceni moč Bruslja in ovira bolj neposredno in učinkovitejše ukrepanje svojih decentraliziranih teles.

Ob ravnanju po mnenju Odbora za regije opažam, da bi morala resnično inovativna strategija predvsem obrniti ravnotežje moči med centraliziranimi in decentraliziranimi ravni. To je tisto, kar Evropa potrebuje: resnično subsidiarnost in resničen federalizem.

Evropska zgodovina nam je podala naslednji stavek: centralizem, ki je pod nadzorom države, uničuje bogastvo in socialno varstvo, ko njegov cilj ni podpora gospodarstva, ampak oblikovanje njegovega značaja.

Ne glede na vse govorjenje pa tisto, kar si ljudje, mladi in mala in srednje velika podjetja – z drugimi besedami 99 % proizvodne strukture Evrope – želijo, niso nepraktične evropske strategije za rast, ampak decentralizacija in svoboda pred ureditvami političnih in birokratskih elit.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospod Swoboda, govorili ste o solidarnosti in o tem kako ne bi smeli čakati, da izbruhne kriza, preden dobre prijatelje obvestite o težavah. Zame to sproži vprašanje, zakaj niste svojega socialističnega prijatelja v Grčiji vnaprej obvestili o težavi. Ali ste dejansko vedeli kar koli o finančnem neravnovesju v Grčiji?

Poleg tega se zame popolnoma naravno v zvezi s tem pojavi vprašanje odgovornosti. Kdo je odgovoren za dejstvo, da je Grčija podala netočne proračunske vrednosti? Tu je treba stvari razjasniti in predvsem je potrebna popolna preglednost. To je zato, ker so lahko le potem ti ljudje dejansko odgovorni, le tako je mogoče zagotoviti, da bodo na koncu tudi upoštevana obstoječa temeljna pravila.

Vendar pa je vedno govora o novih temeljnih pravilih in rešitvah. Ti so že nekaj časa na mizi! Težava je, da so pod pritiskom bank in lobistov politiki v teh rešitvah pustili toliko lukenj, kot jih ima švicarski sir. Zato je v politiki tako zelo pomembna neodvisnost.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Van Rompuy, gospod Šefčovič, najprej glede vprašanja oblike, gospod Van Rompuy, običajno je bilo, da dobi besedo predsednik Parlamenta, a v zapisniku, v dokumentih ni nikjer omenjeno, da bi imel govor.

Ali ni bil povabljen ali pa je to napaka v zapisniku? Rad bi vedel, kakšne so vaše misli.

Prav tako sem vam ponovno želel povedati, kako zelo Parlament – ali vsaj nekateri med nami – ceni to, da lahko prihajate sem in se pripravljate za srečanja Sveta, namesto, da bi pošiljali Svet, ki ni član Evropskega sveta.

Dejali ste, da niste diktator; ste ugledni demokrat. Niste opazovalec; dejali ste: „Sem povezovalec“. Gospod Van Rompuy, bodite politični akter in pridite po podporo sem; dobili jo boste.

Sedaj bi rad razpravljal o različnih temah, prva med njimi je kmetijstvo.

Rad bi se vam zahvalil gospod Van Rompuy, ker ste skupaj z voditelji držav ali vlad popravili nesrečni izpust v dokumentu Evropske komisije, ker slednja ni omenila kmetijstva in upravičeno ste dodali eno glavnih zgodovinskih politik Evropske unije, namreč kmetijstvo, ki je dejavnik pri blaginji evropskih ljudi.

Drugič, mislim, da dokument 2020 ne vliva dovolj ambicioznosti v Evropsko unijo kot globalnega akterja, zlasti ko gre za mednarodno trgovino. Kot zastopniki na mednarodnem prizorišču bomo morali zahtevati vzajemnost za naše partnerje. Vesel sem, da smo skupaj s predsednikom Obamo dosegli vzajemnost glede projekta EADS za letala, namenjena oskrbi.

Gospod Van Rompuy, prav tako predlagam, da združite svoj politični vpliv z vplivom predsednika Buzeka, da povabita predsednika Obamo, naj pride in nagovori Evropski parlament. Če ne more priti on, potem bo morda lahko prišel njegov podpredsednik, Joe Biden.

Rad bi zaključil s predlogom, da sedaj, ko smo se odločili za evropsko solidarnost, uvedemo makroekonomski in finančni informacijski sistem za javni sektor – na ravni držav članic in Evropske unije – to je potrdilo Računsko sodišče, da bomo lahko imeli na ravni Evropske unije zanesljiv sklop podatkov.

Predsednik. – Povabljen sem bil na srečanje Evropskega sveta, da podam uvodni govor, ki je na voljo na spletu – lahko pa vam ga pošljem tudi po elektronski pošti. Upam, da bo upoštevan; seveda sem predstavil stališče Evropskega parlamenta. Isti dan smo imeli razpravo o krizi v Grčiji in o nekaterih drugih točkah. Na

splošno je bila to predstavitev stališča Evropskega parlamenta. Govoril sem približno 15–20 minut o najpomembnejših točkah. Govor lahko preberete; poslal vam ga bom.

Glede Združenih držav, tja bom odšel čez dva tedna in se bomo lahko pogovarjali o vašem predlogu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Evropskega sveta, imam dve pripombi.

Prva je povezana z mandatom delovne skupine, ki vam je bil zaupan glede postopka čezmernega primanjkljaja in krize: ne zadovoljite se s to agendo, ker če se boste, boste spregledali naše potrebe.

To, kar potrebujemo danes, je gospodarsko upravljanje. Kaj to pomeni, še nihče ne ve. To poskušamo izvesti že 10 let, a prišel je čas, da to razjasnimo, in, če se bomo preveč osredotočali na upravljanje krize, bomo spregledali ključno razpravo, ki je povezana s tem, da vemo kako lahko z enotno valuto izvajamo inteligentne skupne ukrepe.

Ti inteligentni skupni ukrepi niso le vprašanje odgovornosti ali solidarnosti, kot ste dejali, ampak so bolj vprašanje dodane vrednosti, ki prihaja iz skupne valute in se ne zgosti le v monetarno unijo, ampak mora biti tudi gospodarska unija, kjer edino orodje, ki smo ga imeli na voljo do sedaj – Pakt za stabilnost in rast –, ne zadostuje, ker ni bilo nikoli pakt za rast in je pakt, ki evrskemu območju ni dopuščal, da bi izpolnil svoj potencial.

Prav tako je pakt, ki ni preprečil obstoja ali povečanja konkurenčnih razlik med gospodarstvi evrskega območja. Ne glede na to, kakšno reformo Pogodbe si izmislite, ne glede na to, kakšno reformo Pakta za stabilnost in rast načrtujete, ne boste obravnavali problema konkurenčnih razlik gospodarstev s temi orodji.

Zato je treba izumiti nova orodja; tako morate pristopati k mandatu.

Dodala bi, da sedaj že več let govorimo, da potrebujemo usklajene časovne razporede, usklajene gospodarske napovedi in skupne diagnoze, da bi se odločili glede gospodarskih strategij držav članic evrskega območja. To je zadevno vprašanje v razpravi in mandatu, ki ju imate danes.

Glede vloge Evropskega parlamenta v vsej tej zadevi pa je moj predlog vam in kolegom poslancem tu v Evropskem parlamentu, da v duhu zdrave konkurence med institucijami sestavimo svojo lastno skupino modrih ljudi z visokokakovostnimi, strokovnimi in neodvisnimi posamezniki, ki lahko pomembno intelektualno prispevajo k tej razpravi, ki je ključna za prihodnost evrskega območja in tako za Evropsko unijo.

Malcolm Harbour (ECR). – Gospod predsednik, svoje komentarje bi rad naslovil na gospoda Van Rompuya kot predsednik predsedniku.

Kot predsednik Odbora za notranji trg sem opazil, da so ena stvar, ki očitno manjka v ciljih, cilji, da države članice dokončajo notranji trg, ki bi moral biti osrednji del gospodarske reforme in rasti.

Redke so strastne besede glede zmanjšanja ozkih grl, a opažam, da so bile velike paradne pobude, o katerih smo slišali, odrinjene skoraj na dno seznama gospoda Van Rompuya. Skoraj brez sledi so se potopile v to sporočilo.

Zakaj se ne osredotočamo na stvari, s katerimi se lahko dejansko spoapadamo? Sprejet imamo okvir pravil. Delamo na izvajanju teh in zaradi tega sem zadovoljen. Vendar pa se ponovno strinjam s kolegico, gospo Berès: kaj pa konkurenca med našimi industrijami? Moj odbor sprejema več političnih ukrepov za dokončanje notranjega trga kot kar koli, kar smo danes videli tu ali slišali od Sveta.

Gospoda Van Rompuya bi povabil, naj pride in se sestane z mojim odborom in spregovori o nekaterih naših pobudah. Dobili bomo poročilo gospoda Montija in prav tako poročilo mojega odbora. Tekmujmo skupaj, a za božjo voljo, spopadimo se z nečim, kar lahko resnično izvedemo, namesto, da imamo ogromno nejasnih ciljev, kar vidim pri tem predlogu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, odločitve Evropskega sveta ponovno izpostavljajo dejstvo, da je Evropska unija imperialistična, nadnacionalna unija kapitala. Odobritev smernic za strategijo Evropa 2020 in „domnevni“ gospodarski podporni mehanizem Skupnosti sta dve strani istega kovanca.

Sporočata „zbiranje“ novih, strogih, trajnih protiljudskih ukrepov proti delavskemu razredu in ljudstvu v letih 2010, 2011 in 2012 in tako dalje za nedoločen čas, ne glede na raven javnega dolga in primanjkljajev držav

članic Evropske unije. Vsa mogoča sredstva se uporabljajo za zmanjšanje cene delavcev in povečanje stopnje izkoriščanja v poskusu povečanja donosnosti kapitala.

Odločitve Evropske unije in meščanskih vlad držav članic se gibljejo v tej smeri. Nasprotujoča stališča, ki se razvijajo v Evropski uniji in med Evropsko unijo in drugimi imperialističnimi centri in unijami, kot je Mednarodni denarni sklad, so povezana s stopnjujočo se konkurenco med kapitalom, ki ga predstavljajo.

Delavski razredi in navadno ljudstvo ustvarjajo svojo lastno bojno fronto proti enotni strategiji EU kapitala in meščanskih vlad njenih držav članic, da bi dosegli radikalne spremembe in zadovoljili sodobne potrebe delavske oziroma ljudske družine.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, če rečemo, da si cilji za leto 2020 zaslužijo vsaj premislek, s tem izražamo očitno. Če je evropska spodbuda uporabna za notranje politične namene nekaterih držav članic, da jim pomaga sprejeti potrebne ukrepe, potem tu ne vidim nobenega problema. Vendar pa je vseeno precej presenetljivo, zlasti kar zadeva predsednika Sveta, da celotna evrokracija le malo, če sploh, upošteva, da sta bila njen celoten nekdanji osrednji načrt in celotna lizbonska strategija popoln in skrajn spodrselaj – retorika, v svoji najčistejši obliki – in da dejansko nič ne kaže na to, da bo tokrat kaj drugače. Ravno nasprotno, poslušamo prošnje, da pohitimo, vključno z ustanovitvijo Evropskega denarnega sklada in celo bolj zvezne Evrope. Mislim, da to ni pot, ki bi jo morali ubrati, ravno nasprotno. Dovolite mi, da ostanem zelo skeptičen, ko gre za to, da se celotna evropska politika še bolj preda v roke evrokratov, ki so jo do sedaj dobro pokvarili.

Predsednika Evropskega sveta bi prosil, naj nizozemskemu jeziku pokaže malo več spoštovanja, kot je to počel do sedaj.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, dejstvo je, da ekonomska unija ni sledila monetarni uniji. Vendar pa bi ekonomska unija morda pomenila konec različnih političnih stališč in različnih političnih funkcij.

V tem primeru je odločitev, ki jo je sprejela Grčija v smislu vključevanja Mednarodnega denarnega sklada, grška vlada seveda sprejela, a sproža s tem povezana vprašanja. Na nek način sporoča dejstvo, da Unija sama ni sposobna reševati ne problema Grčije, ampak podobne probleme, ki lahko nastanejo v prihodnosti.

Gospod predsednik Sveta, seveda se strinjam z vami, da obstaja moralna kriza, o kateri ni mogoče dvomiti. Obstaja kriza vrednot, ki jo je razkrila globalna gospodarska kriza. Evropska unija bi morala tu storiti ustrezne korake. Evropska komisija in Evropski svet bi morala sprejemati splošnejše odločitve, da bi preprečila, da se iste stvari zgodijo v prihodnosti.

Seveda so zelo pomembni sklepi Sveta v smislu obravnavanja revščine, socialne solidarnosti, družbe znanja, raziskav, usposabljanja in boja proti podnebnim spremembam. Vendar pa moramo na vse to gledati, zlasti na raziskave in konkurenčnost, v luči odločitev, sprejetih v letu 2000 in v luči neuspeha Evropske unije, kar zadeva lizbonske smernice, ki očitno pomenijo neuspeh držav članic pri uporabi te politike. Istočasno pa na drugi strani Atlantskega oceana in na Kitajskem in Japonskem ta vprašanja raziskav in informacijske družbe hitro prehajajo na osrednje prizorišče.

Po eni strani mislim, da smo naredili korak naprej. Vendar pa nam bodo zaključki delovne skupine pomagali, da sprejmemo odločilne, končne in popolnoma evropske odločitve, ker je to edini način, kako se lahko pomaknemo naprej in se lotimo kakršne koli nove mednarodne krize.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Predsednik Van Rompuy, ne boste presenečeni, da smo jaz in tudi moja skupina zelo razočarani nad rezultati, ki jih je ustvaril Svet. V svojem odgovoru ste pred kratkim dejali, da se Svet zelo dobro zaveda ravnotežja predloga Komisije v gospodarskem, ekološkem in socialnem smislu, a rezultati kažejo precej resno zanemarjanje tega ravnotežja. Seveda ste dosegli rezultate na področjih trga dela ter raziskav in razvoja. Pridigali ste o obstoječem stanju glede podnebne politike. Cilji 2020 so v tem parlamentu in v različnih evropskih institucijah že dolgo sprejeti. Vsaj po mojem mnenju – in to je dejansko prava sramota – niste uspeli spoštovati ciljev glede revščine, ki temeljijo na napačnem sklepanju, da je potreben nadaljnji premislek. Skrbeli ste za to, da se v Svetu ne upošteva nesoglasje, ki nedvomno obkroža ta socialni cilj. Mislim, da je to obžalovanja vredno in je dejansko klopota za 80 milijonov revnih v Evropski uniji.

Vam v čast je, da ste svojo vlogo vedno igrali skromno in velikopotezno. Skromnost je v tem, da ste zagotovo niste domišljavi v svoji vlogi predsednika Evropskega sveta, in ambicija v tem, da pravite, da je vaša vloga v glavnem sestavljena iz razvoja dolgoročne strategije in da to v prihodnjih letih razgrnete. To bo torej vaš

preskus: strategija EU 2020 in cilji na vseh teh mogočih področjih. Popravni izpit boste imeli junija. Imate našo podporo, a ta strategija mora vsebovati jasne cilje glede revščine.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod Van Rompuy, podati želim dve uvodni pripombi. Najprej, kot avstrijski poslanec Evropskega parlamenta bi se rad resnično iz srca zahvalil za dejstvo, da ste v zadnjih dveh dneh obiskali Avstrijo in tudi sodelovali s poslanci narodnega parlamenta, ki so že imeli možnost razpravljati o tem projektu. Drugič, rad bi podal opravičila gospoda Reula. To je bil njegov čas za govor, a je moral iti v odbor, saj moramo hkrati opravljati več nalog.

Glede današnje razprave pa bi želel najprej povedati Svetu, da je bila v tem svetu res dosežena rešitev. A vseeno, voditelji držav ali vlad niso imelo poguma, da bi se odločili za popolnoma evropsko rešitev. S takšno rešitvijo nam ne bi bilo potrebno vključevati MDS. Ko gre za denar, so merila jasna. Vseeno pa moramo mi – Evropa – ukrepati sami, če imamo težave v Evropski uniji. Potrebujemo več evropskih rešitev.

Moja druga točka zadeva Evropo 2020. Evropa 2020 ni cilj. Biti mora instrument za doseganje naših ciljev, vključno s posledicami gospodarske in finančne krize. Tej Evropi 2020 primanjkuje projektov, jasnih instrumentov in sedaj politične volje, da se ti cilji uresničijo.

Moja tretja točka, gospod Van Rompuy, je da Lizbonska pogodba ni dovolj in da je potrebnega več medvladnega sodelovanja. Vendar pa ne želimo medvladnega sodelovanja, ki se vrti okoli predsednika Sarkozyja in kanclerke Merkel brez Evropskega parlamenta in brez državljanov. Tega, kar smo dosegli z Lizbonsko pogodbo, ne smemo odriniti stran, niti pri reševanju prihodnjih vprašanj.

Predsednik. – Othmar Karas seveda prihaja iz Avstrije, a govoril je v imenu gospoda Herberta Reula.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, predsednik Evropskega sveta, imam dve sporočili: eno je skrb in eno zahteva za spodbujanje dela, ki je pred nami.

Skrb glede neprimerne narave odziva in da je ta po obsegu resnično evropski; skrb glede vključenosti Evropskega denarnega sklada in glede povračilnega zahtevka dvostranskih posojil.

Skrb, da odziv ni bil dovolj učinkovit s kratkoročnim učinkom povečanja dolga Grčije. Vendar prav tako skrb za pomanjkanje razumevanja temeljne težave, ki smo jo izpostavili tu v Parlamentu.

Dalje, grški problem je problem za evrsko območje in z razširitvijo problem celotne Evropske unije: primanjkljaj in posledično dolg sta močno poskočila zaradi načrtov za finančno reševanje, ki so bili izredno dragi. Zato strogost ne sme ogroziti niti investicij, potrebnih za gospodarsko oživitve, niti financiranja nujnih reform.

Zato je moje drugo sporočilo zahteva po spodbujanju: ker je treba nujne reforme izvajati skupaj s strategijo, katere pomembnost se v očeh Evropejcev jasno ne sme zmanjšati. Zato poudarimo obnovo evropskega modela, ki je za nas tako pomemben: da, izobraževanje in družba znanja. Vendar pa poleg tega tudi zaveza za visokokakovostno zaposlovanje in predvsem enakopravno zaposlovanje, ki nas bo bolje pripravilo za spoprijemanje s prihodnostjo brez zanemarjanja boja proti revščini.

Zato vas pozivam, gospod predsednik Evropskega sveta, da se zavežete, da bosta Svet in Komisija v strategiji 2020 – pri kateri mora biti udeležen tudi ta parlament – ravnala velikopotezno in da bosta kos svojim odgovornostim, ker je jasno, da bo Parlament, ne glede na to, kako bo, kos svoji odgovornosti do evropske javnosti, ki računa na nas.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, ne moramo napovedati kriz in v prihodnosti tudi ne bomo mogli preprečiti, da se kriza zgodi. Če nam je to kaj v tolažbo, smo v tem v precej dobri družbi. Vendar pa bi morala biti naša kazen, da se nečesa naučimo iz krize in da izkoristimo vse priložnosti, ki jih je ustvarila. Zato mi – Evropski parlament, Evropska komisija in Evropski svet – nimamo druge izbire, kot da sodelujemo in te lekcije spremenimo v modre, pametne in resnično evropske politike, ki jih potrebujejo državljani.

Prepričana sem, da nimamo razkošja potrpežljivosti in da bi nas moral vedno spremljati občutek nujnosti. Obstaja veliko tveganje, da se finančna kriza in kriza realnega gospodarstva spremenita v krizo javnega dolga. Zato danes ni nič bolj nujno, kot najti nov vir gospodarske, socialne in politične energije, da sprožimo rast na trajnostni način. V novi Pogodbi je jasno navedeno, od kod bi morala priti ta energija: Evropa je mnogo več kot evropske institucije in narodne vlade. Njene naloge se delijo na evropskih, nacionalnih, regionalnih in lokalnih ravneh upravljanja in menim, da lahko Evropi povrnemo energijo s tem, da resno jemljemo njen sistem upravljanja na več ravneh, da bi zagotovili mehanizme za izvedbo EU 2020.

Regionalne in lokalne ravni evropskega upravljanja so pomembni solastniki prihodnosti Evrope. Zmožni so izkoristiti ne le vse večje število političnih orodij, ki jih imajo na razpolago, ampak tudi navdušenost vseh partnerjev, ki jih potrebuje Evropa: podjetja, akademski svet in civilna družba. Prav tako so zmožni prenesti skupne evropske cilje v svoje lastne strategije teritorialne rasti in strategije delovnih mest.

Evropa bo svoje delo lahko opravila le, če bomo resnično razumeli, da je treba evropske naloge in odgovornosti deliti na dobro urejen način med evropskimi, nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi ravni upravljanja. Vključevanje lokalne in regionalne Evrope v iskanje skupnih evropskih ciljev v okviru EU 2020 povečuje potencial Evrope in naše možnosti za rast.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, pred štirinajstimi dnevi so se voditelji držav ali vlad odločili, da bodo ustvarili nov evropski solidarnostni mehanizem za podporo gospodarstev z resnimi gospodarskimi težavami, kot je Grčija, in za zaščito stabilnosti v evrskem območju. To je bila nedvomno pomembna odločitev, za katero upamo, da bo odpravila podobo razdrobitve in neubranosti, ki zadnje čase prevladata v Uniji, z bolečimi posledicami na račun posojanja Grčiji, in za stabilnost in kohezijo evrskega območja kot celote, kar vsi vemo.

Vendar pa so se nad nesporno politično pomembnostjo odločitve politični napadi žal nadaljevali – in celo povečali – v zadnjih 24 urah, netijo pa jih določene dvoumnosti glede mehanizma za podporo – ki mora biti, gospod predsednik Sveta, urejen na vrat na nos – in govorce neznanega izvora in namena v več različicah, zadnja različica, ki se je zadnjič pojavila v Grčiji, je, da je bil podan poziv, da se glede sporazuma z dne 25. marca ponovno izvedejo pogajanja.

Kakor veste je grška vlada te govorce zanikala. Vendar pa bi morali tudi vi v tem parlamentu izrecno in brezpogojno izjaviti, ali je grška stran v preteklih dveh tednih sprožila vprašanje ponovnih pogajanj glede sporazuma z dne 25. marca. Prav tako morate imeti voljo in moč, da od tistih voditeljev držav ali vlad, ki so imeli ključne vloge in zadnjo besedo pri oblikovanju končnega sporazuma, zahtevate, da spoštujejo vsebino in njenega duha, namesto, da podajajo nesrečne izjave o posojilni obrestni meri, ki bo uveljavljena za Grčijo, če bo zaprosila – kar ni in ne namerava storiti –, da se aktivira podporni mehanizem.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Gospod predsednik, poskusil bom povedati dve novi stvari o temah, s katerimi se ukvarja Evropski svet: o strategiji 2020 in o upravljanju finančnih trgov.

Kar zadeva strategijo 2020 vsi tu že precej časa govorimo, da je bil eden od razlogov za neuspeh lizbonske strategije, da ni bilo dovolj orodij, ki bi države članice zavezali k spoštovanju njihovih zavez. Sedaj nam Komisija in Evropski svet predlagata nekaj, bolj ali manj enakega: krhek sporazum s sklicevanjem na člena 121 in 136 Pogodbe.

Predsedujoči Sveta je začel špansko predsedstvo z izjavo, da se zaveda svoje pomanjkljivosti in da želi več: da želi okrepiti gospodarsko upravljanje. Gospod predsednik Evropskega sveta, sedaj vas vprašam: „Kaj se je zgodilo z vsem viteštvom? Z dejanji iz ljubezni in velikimi dogodivščinami iz pretekle bitke?“ Kaj se je zgodilo temi nameni?

Glede finančnega upravljanja imam eno slabo in dve dobri novici. Slaba novica je, da se je Svet odločil, da bo odložil upravljanje alternativnih investicijskih sredstev – znanih kot igralniški kapitalizem – ravno v času, ko so ta sredstva deloma odgovorna za špekulacije v grškem gospodarstvu.

Prva dobra novica je, da strategija 2020 govori o zavezovanju finančnih institucij, da dajejo na stran denar in tako plačujejo za del krožnikov, ki jih razbijejo; ali kot bi dejal predsednik Obama, da bi se izognili temu, da bi moral Main Street plačati za škodo, ki jo je povzročil Wall Street. Druga dobra novica pa je ta, da Svet prvič izpostavlja sistemske institucije, ki jim želi posvetiti posebno pozornost.

Ti dve stvari sta predstavljeni v poročilih, o katerih sedaj razpravlja Parlament. Nista predstavljeni v sporazumu, ki ga je Svet dosegel decembra. Rad bi, da bi se Svet ponovno lotil teh dveh zamisli, ker bo potem mnogo bližje igri. Verjemite mi, gospod predsednik, zelo sem naklonjen igranju s Svetom, ki mu predsedujete vi.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Rad bi podal dve pripombi. Morda se zdi, da ima prva tehnični značaj, a dejansko je več kot to, druga pa se nanaša na vsebino zadeve. Iz poročila vidim, da so direktive o zaposlovanju sestavni del strategije 2020, ki bi jo Svet rad sprejel junija. Vendar pa se to zdi očitno nemogoče, ker nismo prejeli še niti osnutka. Obljubili so, da bo pripravljen do konca aprila. Tudi s tempom prisiljenega korakanja Parlament ne bo mogel podati svojega mnenja najprej do septembra. Kako bi lahko bilo mogoče sprejetje v juniju? Ali – drugačno vprašanje – kako bo v tem primeru upoštevan položaj Parlamenta? Torej, čeprav smo

pripravljeni tu sodelovati in bi radi delali skupaj, da se to zgodi, je treba prav tako upoštevati pravila, ki so zavezujoča za Parlament.

Kar zadeva vsebinske dele, je treba pozdraviti dejstvo, da Svet poskuša širiti direktive o zaposlovanju in gospodarstvu v tesnejšem recipročnem odnosu, a kot pravim, če se bo to zgodilo, bomo lahko začeli delati s Svetom. V vsakem primeru se za zdaj zamisli zdijo preveč splošne. 75-odstotna raven zaposlenosti je precej lepa številka, enako velja za cilje „20/20/20“ glede podnebnih sprememb in cilja 10 % in 40 % glede izobraževanja, sedaj pa je vprašanje s čim in iz česa bomo te cilje dosegli in kaj je z nadzorom, kaj se bo zgodilo s tistimi, ki teh ciljev ne dosegajo, in kaj s tistimi, ki jih dosegajo le na papirju, z drugimi besedami, ki ne oddajajo točnih števil? Takšne stvari smo doživeli glede izvajanja lizbonske strategije.

Nazadnje bi rad izrazil svoje veselje, da bo končno predložena tudi kohezijska politika kot pomembno področje, povezano s strategijo 2020. Vendar pa bi imel v zvezi s tem en predlog: v vsakem primeru je treba določiti količinske cilje – saj je bilo to določeno v zvezi z bojem proti revščini – in razviti bi bilo treba nekakšen indeks, da bi nam omogočil slediti napredek ali navsezadnje zamude.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, o tej temi bi rad povedal veliko, a nimam časa. Zato bom govoril o moralni krizi.

– Gospod Van Rompuy je dejal, da je Svet razpravljal o moralni krizi, a o tem ni podrobno razpravljal; rad bi, da to stori.

Kot primer, v naši državi sta banki Anglo-Irish Bank in Irish Nationwide igrali finančni ping-pong, da revizorji niso mogli odkriti resničnega stanja njihovih financ. Kaj se je zgodilo? Direktor banke Irish Nationwide je odjezdil proti sončnemu zahodu z več milijoni v svojem zadnjem žepu, medtem ko so se plače davkoplačevalcev dramatično zmanjšale. Pred dvema tednoma je uprava banke Anglo-Irish Bank dobila povišice pri plačah, medtem ko so davkoplačevalci dobili dodatnih 40 milijard EUR, in znesek še raste, k svojemu računu za naslednja leta.

Razen če bodo krivci za ta slaba dejanja spravljeni na kolena, v smislu posameznikov in institucij, se ne bo le ponovila zgodovina, gospod Van Rompuy, ampak se bo ponovila na natanko enak način, kot se je zgodila prvič.

Rad bi, da malo govori o tej krizi.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, mnogo ljudi pravi, da ni Grčija tista, niti evrsko območje, ampak, da bo na koncu Evropska unija tista, ki se ji bo sodilo za takšen razvoj dogodkov v prihodnosti.

Po odločitvi Sveta v marcu, ni nobena evropska država v nevarnosti, da bankrotira. Vendar pa se strinjam s kolegi poslanci, ki so predlagali več standardnih institucionalnih instrumentov ne le za obravnavo in preprečevanje stečajev držav, ampak tudi za zaščito držav članic pred posledicami občasnih kriz.

Grčija ne prosi za pomoč, sprejema ukrepe: primanjkljaj je bil zaradi strogih ukrepov, ki jih junaško prenašajo grški ljudje, ker želijo enkrat za vselej spremeniti položaj v Grčiji. Do maja bo grški parlament odobril radikalne spremembe pri obdavčenju, zavarovanju in trgu dela.

Ne smemo biti presenečeni, če bo Grčija prišla iz te krize močnejša in prosta dolgov preteklosti. A kdo ve kakšen boj čaka Evropo?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Žal se nas veliko ne zaveda, da se po Evropi pojavlja nov duh, in sicer duh populizma. Pozabljamo, da je lahko kot oblika političnega upravljanja to eden od vzrokov za moralno krizo, o kateri vsi govorimo in je podlaga za gospodarsko krizo. Vendar pa gre tu za nas in za politične stranke, ki jim pripadamo.

Predsednik Van Rompuy, govorili ste o proračunski disciplini. Če sklepamo iz preteklosti, lahko preveč pravil ravno tako pogosto povzroči primanjkljaje kot tudi premalo pravil. Menim, da bi bili lahko mnogo prožnejši in bi pregledali Pakt za stabilnost, ker nimamo vizije prihodnjega evropskega modela. V njem nista upoštevana realnost in demografske razmere, s katerimi se srečujemo in ki niso bile omenjene v agendi EU 2020. Menim, da nam bo morala ta zadeva dati nekaj gradiva za premislek, ker ne bi smeli dovoliti, da je nova oblika evropskega socialnega modela neuspešna kot je bila lizbonska agenda. Drug neuspeh pa bo zadal usodni udarec koheziji in vključenosti v Evropski uniji.

David Campbell Bannerman (EFD). – Gospod predsednik, moja francoščina ni preveč dobra – *pardonnez-moi* –, a razumem, da francoska beseda „*gouvernement*“ pomeni v angleščini vlado. To se

mi je zdelo dobro razumljivo. Vendar pa se zdi, da britanski laboristični vladi ali predsedniku Van Rompuy to ni lahko razumljivo. Kaže, da mislita, da beseda pomeni upravljanje, ki je opredeljeno kot ukrepanje ali način vladanja.

To je le zavajanje, saj je resnica takšna, da sporazum Sveta EU, da izboljša gospodarsko *gouvernement* EU, pomeni ukrepanje vladanja in usmerjanja zadev države. Potem je resnica, da je Svet predal še več pristojnosti EU, vključno s pristojnostmi nad gospodarstvom Združenega kraljestva, ki je danes edino najpomembnejše vprašanje za Britance.

Kdaj bodo ljudje slišali resnico? Naša pot vodi proti naddržavi EU in Britanija bo morala plačati za reševanje tistih v evrskem območju – čeprav sama k sreči ni članica evra.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, strategija Evropa 2020 ima velikopotezne cilje in posebne številke. Poleg dejstva, da smo bili daleč od doseganja teh ciljev celo z lizbonsko strategijo – na primer pri raziskavah in stopnji razvoja – je treba sprožiti vprašanje, ali so mnogi od teh ciljev sploh smiselni. Strategija Evropa 2020 je na primer ciljno usmerjena v bistveno povečanje števila izobražencev. Jasno je, da potrebujemo visoko usposobljen kader, a strokovnjaki ugotavljajo, da so potrebni dobro usposobljeni strokovnjaki in ne eksplozija števila univerzitetnih diplomirancev, ki potem težko najdejo službo ali pa lahko najdejo le neprimerno službo.

V opisu ciljev so precejšnja nasprotja. Po eni strani je treba konsolidirati proračun, po drugi stranin pa naj bi se izvajale velike investicije. Zanimiv uravnotežen ukrep bo videti, kako se bo to rešilo.

Ko gre za regije, študije jasno kažejo, da sta bili Lizbonska pogodba in lizbonska strategija uspešni, kjer so bile regije sistematično vključene, in ne, kjer se je izvajal centraliziran pristop. To bo prav tako pomembna točka, ki jo bo treba upoštevati pri izvajanju Evrope 2020.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, dva zadevi: Najprej odgovornost, ki je nujna za rešitev teh razmer v Grčiji. Komisija mora razjasniti tok informacij z Grčijo. Komisija mora Parlamentu podrobno poročati o makroekonomskih informacijah, ki jih prejme od Grčije, pa tudi o metodologiji, ki jo uporablja, in o točnem času, ko je Komisija dobila vsako kategorijo informacij in statističnih podatkov. Komisija mora jasno navesti, kje leži institucionalna in osebna odgovornost. Nekdo je odgovoren in nekdo mora postati odgovoren. To je vprašanje, drugačno od podpore Grčiji.

Drugič, kakor je priznal grški predsednik vlade in kakor je bilo poudarjeno v javnem dojemanju, zabeleženem v Evrobarometru v letu 2009, je bila korupcija ključni dejavnik, ki je pripeljal do položaja v grškem gospodarstvu. Čas je, da Komisija sprejme protikorupcijsko politiko za vse države članice in tudi za vzpostavitev mehanizma za preprečevanje korupcije in boj proti njej – še enkrat, v vseh državah članicah.

Maroš Šefčovič, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil spoštovanim poslancem za njihove govore, vprašanja in predloge. Rad bi podal telegrafski odgovor na nekatera vprašanja.

Strinjam se s tistimi poslanci EP, ki pozivajo k spoštovanju teh pravil. Prepričan sem, da če bi jih bolj spoštovali, ne bi bili v tem položaju. Zelo trdo delamo, ko se dogovarjamo za pravila, torej bi jih morali vsekakor spoštovati, ko jih enkrat imamo. Komisija bo storila vse, kar je v njeni moči, da jih bo bolje uveljavljala v prihodnosti.

Ko gre za delitev dela – to bi morale storiti Komisija in države članice v okviru strategije EU 2020 – imamo sedaj dokaj podroben opis ravni, na kateri bi morale ukrepati EU, in ravni, na kateri bi morale ukrepati države članice. O tem bomo še malo podrobneje razpravljali, ko bomo predložili konkreten predlog o tem, kako izvajati in sprejeti paradne projekte. Ta bo precej podroben. To bo opis po posameznih ukrepih. Lahko vam zagotovim, da je največja ambicija Komisije, da izdela to pomembno strategijo.

Del tega seveda vključuje odpravo nepotrebnih ovir in boljšo rabo potenciala enotnega trga ter uporabo tega, kar lahko Evropa ponudi, na mnogo učinkovitejši in boljši način. To bomo počeli na ravni Komisije, a hkrati prav tako pričakujemo prispevek držav članic glede tega, kje vidijo, da bi lahko bil enotni trg bolje uporabljen, in kje vidijo, da še vedno obstajajo ovire, ki bi jih morali odpravljati.

Ko gre za gospodarsko upravljanje in boljše gospodarsko usklajevanje, nameravamo v celoti uporabljati določbe lizbonske pogodbe in bomo to pomlad predložili prvotne predloge na tem področju.

Ko gre za upravljanje in EU 2020, iščemo ustrezno ravnovesje glede tega, kako motivirati države članice na pozitiven način in kako hkrati zahtevati boljša in močnejša prizadevanja z njihove strani. Menimo, da smo

tokrat našli ustrezno metodo in da bi moralo biti njeno izvajanje dosti boljše, kot je bilo prej. Seveda bomo delali na spremljanju in ocenah skupaj s Parlamentom, torej bomo imeli zelo dobro priložnost o tem podrobno razpravljati.

Ko gre za čezatlantsko sodelovanje, je Komisija zavezana k nadaljnjemu pospeševanju čezatlantskega gospodarskega sveta in njegovega dela. Istočasno smo zavezani tudi krogu pogajanj v Dohi, ker verjamemo, da bodo sklepi kroga pogajanj v Dohi odprli nova vrata za izboljšanje svetovne trgovine in izboljšane razmer v državah v razvoju.

Mnogo poslancev je govorilo o vprašanju Grčije. Tu bi rad ponovno izpostavil, da smo ustvarili mehanizem evrskega območja – z MDS, a še vedno je to mehanizem evrskega območja in to moramo poudariti. To je bila najboljša rešitev, kar smo jih lahko našli v teh zelo zahtevnih okoliščinah.

Ko gre za drug argument, ki sem ga slišal, ki je, da je EU 2020 preveč na strani načrtovanja (*dirigisme*), se ne morem strinjati. Poskušamo najti način za mobilizacijo in aktivacijo različnih ravni, skozi katere bomo lahko dosegli najučinkovitejše ukrepe in najboljši možen potek dogodkov. To bi radi storili na komplementarni način, tako da bo vsaka raven podpirala druge.

Ko gre za MSP, je srce strategije, in to, kar nam govorijo, da nas prosijo za enake pogoje po vsej Evropi in za zmanjšanje upravnega bremena. To je ravno tisto, kar bi radi dosegli.

Ko gre za kmetijstvo, je bilo to zagotovo prisotno v evropski strategiji 2020 od samega začetka, a EU 2020 nismo mogli obravnavati kot izčrpan seznam tega, kako bi morali ravnati s kmetijstvom v prihodnosti.

Zelo kmalu bomo imeli zelo pomembno razpravo o pregledu proračuna in to bo pravi trenutek za zelo podrobno razpravo o prihodnosti ne le kmetijstva, ampak tudi drugih politik.

Predsednik. – To je ključna razprava za nas, zato je treba še naprej sedeti tu in o tem razpravljati še naprej.

Herman Van Rompuy, *predsednik Evropskega sveta*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo kratek bom in bom nadaljeval od tistega, kar je povedal podpredsednik Evropske komisije. Rad bi poudaril le nekaj točk.

Najprej, slavni mehanizem, sprejet za reševanje grške krize, kakor se ga žal navaja zadnjih nekaj tednov in mesecev. Mnogi med vami ste pozivali k več Evrope. To je upravičen argument, a delati moramo v okviru Lizbonske pogodbe. Lizbonska pogodba je zelo jasna. Ne vključuje tako imenovanih klavzul za reševanje. V njej niso bile predvidene takšne razmere.

Zato moramo mi nekaj najti. Sedaj, ko smo zahtevali od grške vlade, da prevzame odgovornost – kar je storila in je sprejela nekaj ukrepov – moramo izumiti mehanizem za finančno pomoč, ki spoštuje besedo in duha Lizbonske pogodbe. Zato je Evropska komisija predlagala mehanizem dvostranskih posojil, ki jih upravlja Komisija. Zato so države članice, vključno z nizozemskim parlamentom zahtevale, da posreduje Mednarodni denarni sklad.

Tu ne gre le za eno ali dve vladi, ki sta to zahtevali; mnogo več jih je to zahtevalo. Zakaj? Ker so v zadnjem času plačale denar v Mednarodni denarni sklad, ga bodo lahko dejansko izpolnile svojo nalogo zagotavljanja pravočasne finančne pomoči. Zagotovo je Evropa prispevala zelo veliko količino denarja.

Kot belgijski predsednik vlade sem v imenu svoje države prispeval nekje okoli 5 milijard EUR, in tako so določeni poslanci – njihovi parlamenti in vlade – spraševali, zakaj ne moremo črpati iz teh finančnih sredstev, ki so bila dana na razpolago Mednarodnemu denarnemu skladu, da bi pomagali evropski državi po prizadevanjih evropskih držav.

Zato smo morali najti nekaj, neko ustrezno zamenjavo, nekaj ustvarjalnega, s čimer se spoštuje Pogodba. Glede tistih, ki pozivajo k več Evrope, je prva stvar, ki jo morajo storiti ta, da delajo – ponavljam – v duhu Lizbonske pogodbe. Ta mehanizem je seveda kompromisni mehanizem in to je mehanizem, ki ga je bilo treba najti, ker v Lizbonski pogodbi niso zagotovljeni drugi mehanizmi.

Gospe in gospodje, grška vlada ni prosila, da se pregleda dva tedna star sporazum, tega sploh ni storila. Dalje, grški minister za finance je to zelo jasno povedal včeraj. Še enkrat ponavljam, da ni prosil za finančno pomoč. Upa, da se bodo razlike zmanjšale, ko bodo njegova prizadevanja postala vidna.

Zato je podajanje raznovrstnih izjav in širjenje raznovrstnih govoric zelo škodljivo za grške davkoplačevalce, ne le, ker to ni nikomur v pomoč, ampak je to tudi v škodo tistim, ki morajo prenašati številne ukrepe, ker se pred tem ni dosti hitro ukrepalo v njihovih državah.

Kar zadeva gospodarsko upravljanje, je o tem govoril gospod Šefčovič; bodimo zelo jasni, Evropski svet deluje v obsegu svojih nalog, ki so določene v členu 15 Pogodbe. Usmerja in opredeljuje glavne politične smernice, ki jih je treba upoštevati, a ni izvršna oblast in ni zakonodajna oblast. Zato zagotovo ni vlada v ustavnem smislu besede. Vendar pa usklajuje, nadzoruje, zagotavlja določen zagon in, kakor je jasno navedeno v Pogodbi, usmerja. To je politični smisel gospodarskega upravljanja, a zagotovo ne bi smel biti razumljen v ustavnem smislu besede.

Storiti je treba ogromno. Nekateri ljudje me sprašujejo: ali se kazni uporabljajo oziroma ali so predvidene za neuspeh spoštovanja določenih direktiv, povezanih z gospodarstvom ali zaposlovanjem? Torej, v takšnih primerih je treba Pogodbo spremeniti, treba jo je popraviti. Kazni je mogoče uporabljati le v primerih, ko so zagotovljene s Pogodbo. Pogodba tega ne ureja. Ali bi morali o tem razpravljati v delovni skupini? Če želijo nekateri ljudje predložiti predloge, bomo o njih razpravljali, a ne moremo uveljavljati kazni, ki so v nasprotju z Lizbonsko pogodbo.

Kar zadeva območje proste trgovine med Združenimi državami, Evropo in drugimi, sedaj menim, da je glavna naloga, ki jo je treba opraviti, naloga, ki se je lotevajo gospod Lamy in drugi, naloga, da se poskrbi, da bo krog pogajanj v Dohi uspešen. Menim, da je to glavna prednostna naloga. Sprožil je alarm in to po pravici. V Evropi smo se vsekakor izognili velikemu protekcionističnemu gibanju. Temu smo se izognili, a storiti moramo več, iti moramo dlje.

Dejansko se na treh področjih srečujemo z nekaterimi izredno pomembnimi izzivi. Na eni strani so to podnebne spremembe, za katere imamo kopenhavnski dogovor, a obljube, podane v smislu zmanjšanja emisij CO₂, ne zadostujejo za doseganje tistih nekaj ciljev, ki so bili določeni v kopenhavnskem dogovoru – z drugimi besedami, cilja zagotavljanja, da temperatura ne bo presegla predindustrijske ravni za več kot dve stopinji.

Poleg podnebnega izziva imamo tudi izziv za mednarodno trgovino in izziv za mednarodno finančno upravljanje; nekateri med vami ste upravičeno govorili o tem. Zato imamo izredno pomembno mednarodno agendo in Evropa mora igrati zelo pomembno vlogo na G20 in v drugih telesih, da bo na mednarodni in globalni ravni dosežen napredek.

Zakaj ne vključimo notranjega trga v teh pet ciljev? Vsekakor je notranji trg instrument in ga je treba upravljati preko velikega števila teh ciljev. Na področju raziskav in razvoja in na drugih področjih moramo uporabiti vse vire notranjega trga. Razviti ga moramo še naprej, a sam po sebi ni cilj. Je instrument, a je pomemben instrument. Močno pričakujemo predloge profesorja Montija o tem, kako izboljšati notranji trg, a to je zelo pomembno sredstvo. Ravno tako, kot imamo skupno valuto, imamo tudi skupni trg. Še naprej ga je treba razviti, da bo pomagal povečati rast in zaposlovanje.

Nekateri med vami ste vprašali: „V čem je smisel vsega tega?“ No, smisel je, da imamo zadostno gospodarsko rast, da bomo lahko ustrezno financirali svoj socialni model in tudi zato, da bi služil Evropski uniji, ki želi igrati vlogo v svetu, a tega ne more storiti brez da bi bila večja gospodarska sila. Ne moremo igrati vloge v svojem svetu, če ne bomo resnično velika, zelo velika gospodarska sila.

(NL) Ker mi je to vprašanje postavila gospa Van Brempt, bi rad odgovoril v nizozemščini. Govorim njenemu praznemu sedežu, a to bom vseeno povedal: ne razumem dobro, zakaj misli, da je to sramota. To je resnično prvič, da je bil boj proti revščini vključen v pet ključnih ciljev, a kljub temu nam pravijo, da je sramota, da nismo šli dovolj daleč in da moramo na popravni izpit. To je povsem prvič. Zato sem zadovoljen – celo ponosen –, da smo se mi in Komisija združili v boju glede tega in da smo lahko vključili boj proti socialni izključenosti in proti revščini v teh petih ključnih ciljeh. Seveda moramo določiti prave kazalnike, in to ni tako enostavna naloga; mnogo težja je, kot mislijo mnogi ljudje. Da ponovim, nikakor ne čutim potrebe po tem, da se junija pojavimo na popravnem izpitu. V tem mesecu bomo še naprej kot običajno izvajali, kar je bilo odločeno 25. marca. Zato sem zelo zadovoljen, da smo pustili preteklost za sabo in poskrbeli, da je postala revščina glavna prednostna naloga v Evropski uniji.

(FR) Gospod predsednik, omejil sem bom na teh nekaj pripomb in opazk.

Čeprav nisem odgovoril na vse pripombe, ponavljam, da to ni zato, ker nisem poslušal, ampak zato, ker imamo malo časa.

Mnogo govorov je bilo sestavljenih iz pripomb in ne iz vprašanj. Zato sem jih zabeležil in bom o njih premislil.

V vsakem primeru se vam zahvaljujem za vaše pomembne in zanimive prispevke k tej razpravi o temi, ki je ključnega pomena za Evropsko unijo, in sicer o strategiji, povezani s tem, kar imenujemo „zaposlovanje in rast“, s strategijo 2020.

Predsednik. – Precej prepričan sem, da v svoji pisarni ne posluša le gospa Van Brempt, ampak tudi vsaj 300 drugih kolegov, ker imajo možnost, da to razpravo poslušajo tam.

Vsaj osem odborov Evropskega parlamenta dela neposredno s strategijo 2020, ostali pa posredno, torej smo zelo predani in odprti za nadaljnje razprave, sodelovanje in pripravo podrobnosti glede njene organizacije. To je zelo pomembna razprava za vse nas.

Najlepša hvala, ker ste prišli, hvala obema za tako poglobljeno in široko razpravo o tej temi, gospod predsednik Evropskega sveta in gospod podpredsednik Komisije, in hvala vam, kolegi, za razpravo.

Pisne izjave (Člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pomembno je, da Evropski parlament pozitivno sodeluje s Komisijo in s Svetom. V tem smislu pozdravljam današnjo razpravo o sklepih srečanja Evropskega sveta (25.-26. marec 2010). Med drugimi stvarmi, o katerih smo razpravljali, je bila posebna pozornost osredotočena na gospodarsko strategijo „Evropa 2020“, pa tudi na priprave za mednarodna pogajanja o podnebnih spremembah. Mislim, da težave na evrskem območju vplivajo na vse nas, saj je stabilnost evra najpomembnejša za celotno Evropsko unijo. Evropski svet bo igral pomembnejšo vlogo pri usklajevanju instrumentov na nacionalni in evropski ravni, ki so namenjeni za izboljšanje gospodarske uspešnosti držav članic. Ob tem ozadju rešitve, povezane le s proračunskimi problemi, niso zadostne, saj so težave tesno povezane z gospodarskimi težavami. Podpiram cilje Evropskega sveta, da poveča raven zaposlenosti, zlasti s politikami, ki so ciljno usmerjene v podporo mladim ljudem. Izboljšati je treba pogoje za povečevanje investicij v raziskave in inovacije. Realistične cilje je treba zastaviti ne le na tem področju, ampak tudi, ko gre za določanje ciljev v zvezi s podnebnimi spremembami. Evropska komisija mora čim prej predložiti posebne ukrepe, namenjene za izvajanje projektov, ki so ciljno usmerjeni v zmanjšanje revščine po vsej Evropski uniji.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Na spomladanskem vrhu Evropskega sveta so tko močno prevladovali grški gospodarski problemi, da mnogi med nami, če ne bi bili sklepi v pisni obliki dokumentirani po srečanju, sploh ne bi vedeli, da je razprava potekala tudi o strategiji Evropa 2020 in tudi mnogih drugih temah. Vendar pa te informacije zagotovo še niso dosegle evropskih ljudi, ki imajo vtis, da je Grčija popolnoma prevladovala na celotnem spomladanskem vrhu. Ne da bi bili cinični, lahko rečemo, da je ta celotna globalna kriza v zadnjih dveh letih ustvarila en žarek upanja na ravni Evropske skupnosti: strategijo in prihodnjo vizijo, ki bo preprečila vsak večji gospodarski padec v prihodnosti, določila novo smer razvoja EU27 in posledično poskrbela za večjo konkurenčnost Evrope. Vendar pa je bistvenega pomena, da plemeniti zaključki glede strategije Evropa 2020 sežejo dlje od dobrih namenov. Evropska unija je kompleksno telo, sestavljeno iz različnih posameznih držav, ki so bile v institucionalnem smislu združene. Vendar pa se z različnimi ukrepi odzivajo na smernice, ki jih določa Svet Evropske unije. Posledično bi verjetno določanje jasnih ciljev za vsako državo članico prineslo več rezultatov kot pa to, da njim prepuščamo, da po svoji presoji sprejemajo potrebne ukrepe za izvajanje strategije.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), v pisni obliki. – Rezultat tega Vrh je daleč od učinkovitega odziva na potrebe Grčije. Gospod Van Rompuy pravi, da ostaja sposobnost EU za doseganje soglasja nedotaknjena in tako je res, a žal imamo le soglasje glede najmanjšega skupnega imenovalca! Predlagana rešitev je vse prej kot evropska. Da bi imeli pravi evropski odziv, bi morali imeti evropski okvir za pomoč Grčiji iz dolžniške krize, namesto da to počnemo z dvostranskimi posojili. Dalje, bojim se, da bi lahko trpela verodostojnost celotnega evrskega območja, če bo posredoval MDS, da ne omenim dejstva, da se je grška vlada očitno umaknila od posredovanja MDS, glede na to, da bi lahko pogoji MDS pripeljali do socialnih in političnih nemirov v državi. Resnično me skrbi, da se trgi preprosto niso odzvali preveč pozitivno na to rešitev, saj obresti, ki so jih trgi predlagali Grčiji, ostajajo okoli 7 % ali še malo višje, kar ni ugodno za Grčijo. Vseeno pa pozdravljam ustanovitev delovne skupine, ki upam, da bo našla bolj velikopotezne predloge, da bo v prihodnosti učinkovito zagotovljena gospodarska in davčna trajnostnost evrskega območja.

Kinga Göncz (S&D), v pisni obliki. – (HU) Pozdravljam dejstvo, da je bil na zadnjem srečanju Evropskega sveta oblikovan kompromis glede gospodarskega programa Evropske unije, ki zajema obdobje do leta 2020 in glede zagotavljanja pomoči Grčiji. Gospodarska rast, določena kot cilj v strategiji, je hkrati predpogoj za izhod iz krize trga dela in iz socialne krize. Pozdraviti je treba dejstvo, da Evropski svet posveča veliko svoje

pozornosti povečevanju zaposlovanja ne le med mladimi in starejšimi delavci, ampak tudi med slabo usposobljenimi delavci. Povečevanje zaposlenosti med ciljnimi skupinami mora potekati sočasno s pridobivanjem usposobljenosti, ki imajo tržno vrednost, pa tudi s pospeševanjem vseživljenjskega učenja. Prav tako se strinjam s prizadevanji madžarske vlade, da nas v boju proti revščini pripravi k razmišljanju o količinskih ciljih regionalne kohezije namesto o ciljih, povezanih z revščino, saj ljudje, ki živijo v revščini in zlasti v hudi revščini v EU, živijo na jasno določenih geografskih območjih. To bi omogočilo usklajevanje ravnanja z revščino in zapletenih problemov slabše razvitih regij. Istočasno je pomembno, da bodo imeli nosilci odločitev, ko bodo sprejeti cilji strategije 2020, na voljo točne podatke glede ravni in obsega revščine v družbi. Čeprav sta upravljanje gospodarske krize in strategija EU 2020 določila pot, ki ji je treba slediti, je zahteva, ki so jo sprožile višegrajske države, popolnoma razumljiva, in sicer, da razprava o tej zadevi ne bi smela določiti dolgoročne monetarne perspektive po letu 2013. Za razpravo o slednjem bodo potrebna daljša pogajanja in nemogoče je predvideti, koliko manevrirnega prostora bo na področju financ v obdobju 2012–2013 premogla EU.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Končni dokument marčevskega srečanja Sveta – zelo primerno – je posvečal posebno pozornost vprašanju podnebnih sprememb. To je toliko bolj dobrodošlo, ker je neuspeh vrha v Københavnu ustvaril negotovost v zvezi s podnebno politiko. Mehanizmi prožnosti, v prvi vrsti sistemi trgovanja s kvotami, bodo verjetno ostali pomembni instrumenti za prizadevanja Evropske unije za zaščito podnebja v prihodnosti. Vendar pa je danes njihovo delovanje še vedno zaznamovano z nasprotovanji. Na primer, lani je v Združenem kraljestvu med transakcijo s kvotami prišlo do velike davčne prevare. Pred kratkim je prišlo na dan, da so kvote, ki jih je prodala madžarska vlada, našle nezakonito pot nazaj v sistem trgovanja EU z emisijami. Z mediacijo offshore podjetij je prišlo do poskusa, da bi se pravica za emisije uporabila dvakrat. To sta le dva primera, ki kažeta, da sistem pravic do emisij ne deluje tekoče. Zlorabe so škodljive zlasti za tiste akterje, ki si resnično prizadevajo za omilitev škode v okolju. S tem, ko se učimo iz negativnih primerov, moramo čim prej prekiniti pravne vrzeli, ki preživijo v sistemu trgovanja s kvotami. Evropska komisija mora izvesti ukrepe proti uporabi dovoljenj brez pravih rezultatov, zlonamerno ali za stvari, za katere niso namenjena. Poleg tega moramo ustvariti polnopravno usklajenost med mednarodnimi predpisi za zaščito podnebja in med predpisi EU. Ob upoštevanju vseh teh ciljev bi bilo koristno okrepiti tudi nadzorne postopke EU. Učinkoviti predpisi za zaščito podnebja bodo še naprej zahtevali mehanizme prožnosti. Vendar pa prožnost ne more pomeniti nepredvidljivosti in ne sme ustvarjati priložnosti za zlorabe.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Sklepi srečanja Evropskega sveta, ki je potekalo 25. in 26. marca 2010, zagotovo izpostavljajo glavne ambicije, ki jih imajo države članice za prihodnje obdobje do leta 2020. Zlasti sem opazil trdne cilje v smislu povečanja naložb v raziskave in razvoj in zmanjšanje emisij plinov, ki jih podpirajo številke in zaveze. Samoumevno je, da je politična volja temeljna zahteva za zagotavljanje, da se ti cilji spremenijo v politike, ki prinašajo tudi rezultate. Ob upoštevanju tega si moramo vsi prizadevati. Po drugi strani pa bi rad obsodil odlaganje določitve količinskih ciljev za zmanjšanje stopenj osipa v šolah in povečanje števila univerzitetnih diplomirancev, pa tudi zmanjšanje socialne izključenosti, še toliko bolj, ker je leto 2010 dejansko evropsko leto, posvečeno tej temi. Čeprav bo sprejemanje odločitev zaradi številnih dejavnikov ostalo počasno, pa je treba pokazati večjo učinkovitost, ko gre za izvajanje, da bo lahko ta nova strategija uspešna in da ne bo le ponovitev lizbonske strategije.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Ob upoštevanju procesov, ki potekajo po Evropi, kot sta demografsko upadanje prvotnega prebivalstva in gospodarska kriza, ima dobro premišljen strateški akcijski načrt mojo polno podporo. Strategija Evropa 2020 bi nam morala omogočiti učinkovitost v boju proti učinkom teh škodljivih pojavov, da pripravimo našo celino na izzive naslednjega desetletja v okolju globalne konkurence. Računam na dobro informacijsko kampanjo med državljani držav članic, da se jim pomaga pri uporabi priložnosti, ki jim jih podeljuje Lizbonska pogodba, in najprej vplivati na načrtovanje in kasneje na realizacijo strategije z vključevanjem na regionalnih in nižjih ravneh in v manjših lokalnih skupnostih. Strinjam se, da so same strateške prednostne naloge – trajnostna rast, gospodarstvo, ki temelji na znanju in je inovativno, investicije v izobraževanje državljanov in gradnjo družbe, kjer ni gospodarskih delitev in revščine – dobro določene. Prav tako mislim, da bi moral temu slediti hiter razvoj mehanizmov za dajanje teh prednostnih nalog v prakso in za izdelavo časovnega načrta za to. Računam na dobro in obsežno sodelovanje na tem področju. Rad bi poudaril, da morajo biti v strategiji Evropa 2020 upoštevane velike razlike na ravni razvoja in v potencialu različnih regij. Če pozabimo na ustrezno prilagoditev časovnega načrta in na sredstva za doseganje strateških ciljev za značilnosti posameznih delov EU, se bojim, da naše delo ne bo prineslo rezultatov, ki jih pričakujemo.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam izid Evropskega sveta, zlasti pomembno odločitev, ki je bila sprejeta za podporo Grčije v sodelovanju z MDS. To je pomemben korak za krepitev

evropske solidarnosti. Grčija ni edina država na evrskem območju, ki se srečuje s finančnimi težavami. Strukturne reforme in povrnitev makroekonomske stabilnosti s preusmeritvijo proračunskih sredstev za podporo trajnostne rasti so primernejše kot neposredna pomoč. Evropska unija potrebuje novo, srednjeročno strateško vizijo za rast in razvoj v kombinaciji s preudarnim zbiranjem in ponovno razdelitvijo finančnih sredstev. Dodati je treba dve temeljni reformi – reformo SKP in reformo kohezijske politike, dve proračunski postavki, ki zavzemata veliko količino sredstev. Povečanje zaposlenosti, dvig konkurenčnosti in produktivnosti, skupaj z izredno produktivnimi investicijami v raziskave in inovacije, sta glavni merili za zaustavitev upada in hitri zagon trajnostne rasti, ki sta ključna cilja v strategiji Evropa 2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Rad bi pozdravil dejstvo, da se je besedilo, v katerem so podrobno opisani končni sklepi Evropskega sveta, navezovalo na posebno pomembno vlogo, ki jo igrata kohezijska politika in skupna kmetijska politika pri zagotavljanju konkurenčnosti EU. Zlasti skupna kmetijska politika – tema, ki je sedaj predmet razgretih razprav pred prihodnjo reformo na tem področju – je zaradi svoje pomembnosti posebna tema. Ne gre le za več kot 12 milijonov evropskih kmetovalcev, ampak tudi za potrošnike, ki pričakujejo po reformi SKP določene rezultate, ki bodo na eni strani imeli pozitiven vpliv na njihov življenjski standard in na kakovost hrane, ki jo jedo, na drugi pa na konkurenčnost evropskega kmetijstva in živilske industrije. Evropska unija je pri izvajanju svojih prihodnjih politik dolžna upoštevati upanja, ki jih državljani polagajo na prihodnjo SKP.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Strategija EU 2020 mora temeljiti na razširjenem usklajevanju gospodarskih in okoljskih politik, da bi ustvarili ekološko učinkovito gospodarsko rast in večjo zaposlenost. Prehod na čisto gospodarstvo, ki ustvarja zelena delovna mesta, bo dosežen le s spremembo proizvodnih, potrošnih in transportnih modelov in bo sprožil velika vlaganja iz proračunskih, zasebnih in davčnih virov. Menim, da mora biti sem vključen inteligen ten zelen postopek, ki bo imel prednost na vseh ravneh – lokalni, nacionalni in evropski – in bo izboljšal blaginjo vseh državljanov, da bo Evropska unija postala vodilni akter v vse bolj globaliziranem gospodarstvu.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Strategija 2020, ki jo je sprejel Evropski svet, zame kot za socialistko ni sprejemljiva. V njej ni jasne izjave o strateškem cilju (o boju proti revščini) in ne vsebuje ukrepov za doseganje tega cilja. Revščina vpliva na 80 milijonov (20 %) Evropejcev, 17 % pa jih ima tako nizke dohodke, da ne morejo izpolnjevati svojih osnovnih potreb. To ni le gospodarski problem, ampak tudi kršenje človekovih pravic. Revščina povzroča izgubo zdravja, omejen dostop do izobraževanja, brezdomstvo, diskriminacijo in socialno izključenost. Glede na poročilo Evropske komisije, ki je bilo objavljeno leta 2008, živi eden od petih (19 %) Poljakov pod pragom revščine, pri tem živi v revščini 26 % otrok (najvišja raven v Uniji).

Za boj proti revščini potrebujemo dolgoročno strategijo, ki bo bistveni del politike EU. V skladu s predlogi moje politične skupine, bi morala strategijo podpirati reforma skupne kmetijske politike. Nujno je zagotoviti varnost hrane vsem državljanom EU v vseh njenih pogledih (fizični in gospodarski dostop do hrane, ki izpolnjuje visoke standarde glede zdravja in kakovosti). Strategija 2020 bo dragocen dokument za državljane EU le pod pogojem, da bodo vključeni socialni cilji. Zato Komisijo in Svet pozivam, naj: 1. priznata boj proti revščini kot glavni strateški cilj; 2. določita in natančno količinsko opredelita posebne cilje, ki se nanašajo na sistematično zmanjšanje revščine; 3. dovršita in sprejmeta (na junijskem vrhu) posebne kazalnike revščine; 4. določita datume za uresničitev posameznih delnih ciljev.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) 25. in 26. marca so bile v Evropskem svetu sprejete odločitve o vprašanjih, ki bodo imele znaten vpliv na življenja več tisoč Evropejcev, zlasti tistih, ki imajo skupno valuto evro. Tudi med gospodarsko krizo, ki postaja vse resnejša v državah, kot je Grčija, so voditelji držav ali vlad evrskega območja dosegli sporazum glede finančne pomoči za to državo. Te države članice so prikazale solidarnost z Grčijo in odločenost, da okrepijo stabilnost valute tako, da se poskusijo zagotoviti dvostranske sporazume v primeru, da država ne bo mogla rešiti problemov s svojimi javnimi financami na drug način, izrecno s posredovanjem Mednarodnega denarnega sklada. Poleg tega bo morala v naslednjih 10 letih nova strategija Evropa 2020 aktivirati predhodno lizbonsko strategijo ter tako pokazati javno otipljive rezultate zlasti glede spodbujanja zaposlovanja brez nadaljnega odlaganja strukturnih reform. Teritorialna kohezija mora biti bistveni del te strategije, skupaj z drugimi ključnimi vprašanji, kot je neprenehna zavezanost k znanju in inovacijam, trajnostnemu gospodarskemu napredku in socialni vključenosti. Evropska unija je oblikovala svojo podporo tej strategiji in zavezanost držav članic tej podpori mora biti absolutna.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam dejstvo, da je med Evropskim svetom med srečanjem, ki je potekalo 25. in 26. Marca, EU sprejela trdno zavezo, da bo prvič povečala energetska učinkovitost za 20 % do leta 2020, hrati pa je ponovno potrdila svojo zavezo, da bo zmanjšala emisije

onesnaževal za 20 % v primerjavi z ravno leta 1990. Največji izziv, s katerim se EU trenutno srečuje, je dramatično povečanje brezposelnosti. Februarja je dosegla 10-odstotno stopnjo, s čimer se je število brezposelnih se je povečalo nad 23 milijonov, in pri tem je bilo v primerjavi s februarjem 2009 povečanje večje za 3,1 milijona. Gospodarska kriza je prizadela javne in tudi zasebne sektorje, pri čemer je šlo več tisoč evropskih podjetij v likvidacijo, več milijonov zaposlenih pa je izgubilo svoja delovna mesta. Upad števila zaposlenih in podjetij ima močan vpliv na proračune, dodeljene za javno potrošnjo, pa tudi na kakovost življenja evropskih državljanov. Vseeno pa mora EU določiti potek ukrepanja za svoj razvoj in zagotoviti potrebno financiranje. Evropska unija mora vlagati v izobraževanje, raziskave in v velikopotezno, trajnostno industrijsko politiko, ki ji bo omogočila, da bo ostala konkurenčna na globalni ravni. EU mora prav tako vlagati v zdravstvo, kmetijstvo ter prometne in energetske infrastrukture. Komisijo pozivam, naj predloži zakonodajno pobudo za ustanovitev evropskega sklada za razvoj prometne infrastrukture.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, zadnji evropski vrh je bil poskus razvoja nove strategije za evrsko območje in za izhod iz gospodarske krize. Evropski voditelji so se strinjali, da je nujno okrepiti gospodarsko politiko v Evropi z opredelitvijo prihodnjih skupnih smernic in razvojem sistema za zgodnje opozarjanje za države članice, ki se srečujejo z gospodarskimi težavami. Posledice svetovne finančne krize so dobra priložnost, da Evropa okrepi povezovanje in sodelovanje. Sedaj je čas, da izkoristimo nedvomne koristi evropskega povezovanja in prenesemo evropski projekt na novo višjo raven. Vrh je imel optimistično in obetajočo pomembnost. Vendar pa moramo biti previdni, da ta poskus razviti drugo gospodarsko strategijo za Evropo ne konča kot lizbonska strategija, ki naj bi Evropo preoblikovala v najbolj dinamično gospodarstvo, ki temelji na znanju, a je bila neverjetna polomija. Hvala lepa.

Juliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (HU) V polovici leta se je Evropska unija premaknila iz položaja upanja na skoraj popolni razdor. Pred šestimi meseci je pomenil začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe navdih za optimizem in upanje. Pol leta kasneje je grška kriza EU postavila v dramatičen položaj. Kljub vse večjemu številu alarmnih znakov vsi čakamo, čeprav se to sliši oguljeno, da nacionalni protekcionizem postane nenadzorovan, kar bi morda lahko imelo katastrofalne posledice. Prepričan sem, da države članice, ki so v težkem položaju, ne potrebujejo ciničnih nasvetov. Grške razmere niso edinstvene; EU se bo morala spopasti z drugimi podobnimi šokantnimi učinki. Rešitev je v povečevanju solidarnosti EU, učinkovitem usklajevanju in doseganju močnega gospodarskega upravljanja. Kot predstavnik Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in romunsko madžarski politik, ki je svoj mandat pridobil kot izraz politične solidarnosti, verjamem, da je edini način iz krize s solidarnostjo med severnimi, južnimi, zahodnimi in vzhodnimi državami članicami – to je med vsemi nami.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) Položaj grškega gospodarstva je nedvomno vzbudil mnogo čustev. Njegovo katastrofalno stanje je učinek svetovne krize, pa tudi rezultat nemarnosti vlade v Atenah. Grčija je danes na robu bankrota zaradi neuspeha pri izvajanju resnih reform in razlage makroekonomskih podatkov, ki je bila preveč vzročna. Grčija bo čutila učinke današnjega gospodarskega zloma še mnogo let. Zato sem z velikim zanimanjem preučil predlagane oblike podpore, ki jih Svet namerava dati Grčiji. Vesel sem, da lahko Grčija računa na pomoč, a to bi moralo biti povezano s takojšnjimi in radikalnimi reformami javnih financ. Naš odziv na krizo v Grčiji mora biti jasen signal drugim državam članicam, ki se borijo s podobnimi problemi, da so močne notranje reforme pot, po kateri morajo iti, da bi se dvignili iz krize.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Sklepi srečanja Evropskega sveta z dni 25.–26. marca vsebujejo odločitev, ki govori o namenu krepitve usklajevanja gospodarske politike držav članic z boljšo uporabo instrumentov, določenih s členom 121 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Gospodarska kriza, je zlasti na začetku vodila do pojava številnih primerov protekcionističnih praks, ki so precej pogosto povzročali dvome s stališča načel konkurenčnosti EU.

Ali bosta močnejše usklajevanje gospodarskih politik držav članic in predlagana boljša uporaba instrumentov, vzpostavljenih s členom 121 Pogodbe o delovanju Evropske unije preprečila, da se podobne prakse ponavljajo v prihodnosti? Če da, kako?

5. Datum naslednjih sej: glej zapisnik

6. Prekinitev zasedanja

(Seja se je zaključila ob 17.10)